

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

EREDMÉNYEINK ÉS FELADATAINK

ÍRTA: DR. ZSUFFA SZABOLCS

Az új év indulásánál eredményes, de gondoktól nem mentes esztendőről búcsúzunk. A sok rendkívüli nehézség, felmerült probléma ellenére is helytállunk, egészében teljesítettük második öt éves tervünket is. Az új év egyúttal az új öt éves terv kezdetét is jelenti. Ilyenkor legidősebb a számvetés.

Az elmúlt öt év feladatainak teljesítése népgazdaságunk nem lebecsülendő fejlődését jelenti. Ipari termelésünk az előirányzat szerint mintegy 48 százalékkal, a mezőgazdasági termelés — a tervezettnél kisebb mértékben, 12-14 százalékkal növekedett. Az életszínvonal is emelkedett.

A dolgozók reálbére 9, az egy keresőre jutó reáljövedelem pedig mintegy 20 százalékkal — az előirányzatnál nagyobb mértékben — növekedett. Népgazdaságunk minden ágában javult a jövedelmesség, bár nem érte el a tervezettét.

A harmadik öt éves tervből az 1966-os főbb célok már ismertek. Az ipari termelés 4-6, a mezőgazdaság 5, a külkereskedelmi forgalom 6-8 százalékos növekedése reálisan kitűzött cél, s a teljesítésnek megvan az alapja. A tervek végére az egy keresőre jutó reálérték 1,5, az egy főre jutó reáljövedelmet 3,5 százalékkal növeljük.

Ismeretesebb már a kormány által közzétett ár-, bér- és szociális intézkedésekkel kapcsolatos határozatok is. Fő céljuk ezeknek az intézkedéseknek, hogy az eddigieknél még jobban, hatékonyabban ösztönözzék a termelés fejlődését az iparban és a mezőgazdaságban egyaránt. Tudnunk kell, hogy mindezek a népgazdaság fejlődését hivatottak elősegíteni, amelyekkel végül is megteremtjük az életszínvonal további emelkedésének alapjait, feltételeit. Az ár- és bérintézkedések körülmények és szociálisak. Csak minimálisan érintik az alacsony keresetű és többgyermekes családokat, a kereset arányosságával csökkentik a fennálló bérfeszültségeket és igazságosabbá teszik a közteher viselését. Kétségtelen tény, hogy az intézkedések nem egyformán érintik az egyes postás dolgozókat és családokat.

A szociálpolitikai intézkedések nyomán 1966. február 1-től 7280 postás családnál 16 176 gyermek részére havi kb. 808 800 forinttal, éves viszonylatban csaknem 10 millió forinttal emelkedett az eddig folyósított családi pótlék összegét. Több ezer saját jogú és özvegy postás nyugdíja és az árva ellátása is növekszik.

A postás dolgozók kereseti kategóriáit figyelembe véve a nyugdíj-járadék mértéke a dolgozók 65,7 százaléknál nem változik. A jelenlegi 3 százalékos felüli 1 százalékos emelkedés a dolgozók 24,5, két százalékos emelkedés pedig a dolgozók 8 százaléka érinti.

A Postások Szakszervezete felelősséget érez a postás dolgozók helyzetének, életkörü-

ményeinek alakulásáért. Minden dolgozónak meg kell értenie, hogy az említett intézkedések halaszthatatlanul szükségesek. A szervezett magyar dolgozók több millió táborával együtt vállalnunk kell a közös felelősséget szocialista hazánk jelenéért és jövőjéért.

Optimisták vagyunk, s optimizmusunknak alapja, hogy a posta a második öt éves tervben előírt legfőbb feladatainak eleget tett.

E tervek között az üzleti forgalom mintegy 20-25 százalékkal nőtt. A rádió-előfizetők száma több mint 2 320 000-re, a tv-előfizetők száma több mint 830 000-re növekedett. A távbeszélőközpontok kapacitásának bővítése következtében a száz lakosra jutó távbeszélőhelyek száma az 1960. évi 4,4-ről 5,6-ra emelkedett.

A második öt éves terv időszakában a postás dolgozók havi átlagkeresete

— az egyenruha-megváltás figyelembevételével — havi 1378-ról 1733 forintra, tehát 355 forinttal (25,7 százalékkal) nőtt. Utóbbi alatt munkavédelmi, szociális és kulturális beruházásokra 21 millió forint jutott. Több mint hárommillió forintot ruházatok be nem tartásának, üzemi konyhák és étkezők korszerű berendezésére.

A hírközlés tavalyi teljesítményi tervét körülbelül 97 százalékkal teljesítettük. A lemaradás alapvető oka a helyi és helyközi távbeszélgetések jelentős csökkenése. A foganatosított takarékosági intézkedések következményeként az egyéb üzletágak tervteljesítésében mintegy 10 százalékos elmaradás várható, viszont az ipari és építőipari 1965-ös teljesítményi tervet túlteljesítettük.

A tervezett bevételek elmaradása miatt jelentős költség-szintromlással számolhatunk. Szakszervezetünk kezdeményezésére az illetékes szervek állásfoglalása az, hogy a díjfelvételek folytán kiesett távbeszélőbevételek miatt a postát és a postás dolgozókat nem érheti hátrány.

Az 1965. évi eredmények alapján kifizetésre kerülő év végi jutalom előreláthatóan megközelíti a tavalyit.

Szakszervezetünknek a postai munkát segítő tevékenysége 1965-ben sokoldalúbb lett. A szocialista munkaverseny tartalmában, számszerűségében és hatékonyságában egyaránt eredményeket hozott. A munkavállalások nem csupán a teljesítmények növelésére, hanem — helyesen — elsősorban a szolgáltatások minőségének javítására irányultak.

A posta 1966. évi tervében csupán néhány kötelező tervmutatót írtak elő. A korábbi tervmutatók közül több csupán számítási anyagnak szerepel. Ebben az évben a posta teljes teljesítményi értéke az előző évhez viszonyítva 2,4 százalékkal lesz magasabb. Ezen belül az üzleti teljesítmények értéknövekedése 2,6 százalékos lesz. Az építőipari teljesítményi terv 345 millió forint, 1966-ban a budapesti távbeszélőközpontok kapacitása nyolcezer, a vidékieké ezernyolcszáz főallo-

mással, a gépesített alközpontok kapacitása 12 ezer mel-lékállomással lesz nagyobb. Ez évben folytatják a József, Zugló, és Krisztina főközpontok bővítését, a Budapest-Miskolc és a jugoszláv távkábel építését. Jelentősen bővülnek a helyi és távolsági kábelek és mikrohullámú összeköttetések.

A posta 1966-os feladatait reálisnak és teljesíthetőnek tartjuk. A legproblematicusabb azonban az eredményterv és az ehhez kapcsolódó előirányzatok: a teljesítményi érték, a termelékenység, az önköltség alakulása. Ezek ugyan nem tervmutatók, de teljesítésük mindannyiunk érdek. Kollektívan érdekeltek vagyunk mindannyian a végrehajtásban.

A szolgáltatások minőségének további javítása érdekében is fontos, hogy állóeszköz fejlesztési feladatainkat jól elvégezzük.

A fenntartási munkák tervszerűségével érjük el, hogy berendezéseink üzembiztonsága tovább javuljon. Ebben hatékony segítséget jelenthet az igazgatóságok végrehajtó szolgálataiban az építési és fenntartási tevékenység szétválasztása. Ezt a munkát szakszervezeti szerveink segítik, s különös gondot fordítanak arra is, hogy a kialakuló új szerveknek javuljanak a munkakörülmények. Kellő körültekintéssel intézzék az egyes dolgozók ügyes-bajos dolgait.

Közzismert, hogy január 1-től bevezették a forgalmi létszámnormákat, amelyek mintegy 23 ezer forgalmi dolgozót érintenek. A forgalmi létszámnormák néhány éve jó segédeszközzé szolgáltak a létszámtervezésnél. Az alkalmazás azt is jelenti, hogy fokozatosan mód lesz a postaforgalmi végrehajtó szervek létszámcsökkentésének a ténylegesen végzett munka mennyiségéhez igazodó megállapítására, a létszámcsökkentés egységes elvek alapján történő elosztására és az aránytalanságok megszüntetésére.

A forgalmi létszámnormák kötelező általános alkalmazása arra készteti a szakszervezőket, hogy a termelékenység növelésével, a helyi munka-üzemszervezéssel kapcsolatos problémákkal az eddigiek-nél lényegesen hatékonyabban foglalkozzanak.

Szakszervezetünk már régóta sürgette ennek az intézkedésnek az életbe lépését, elsősorban a dolgozók igazságosabb megterhelése végett. Ezért sürgetjük a bevezetést a műszaki és adminisztratív területeken is. A Postavezérigazgatóságnak — de szakszervezetünknek is — többet kell tennie annak érdekében, hogy

a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság főközpontos üzemében sikeresen bevezetett új karbantartási rendszert a vidéki központokban, esetleg egyéb üzemekben is alkalmazzák.

E területen az érdekeltség feltételei biztosítottak, hiszen az idén már a létszámcsökkentéssel megtakarított bér 75 százaléka felett rendelkezhetünk.

Ahhoz azonban, hogy a jó példák és az újabb lehetőségek valóban hatékony eszközök váljanak, az eddigi vezetés módszereinek egy része is korszerűsítésre szorul.

Tanácskozott Központi Vezetőségünk

A postások szakszervezete elnöksége január 18-ra összehívta a Központi Vezetőséget, amelyen megjelent Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese és Kövesi Béla posta-vezérigazgató is. Horn Dezső miniszterhelyettes tájékoztatta a Központi Vezetőséget a posta múlt évi eredményeiről és az 1966-os feladatokról. Hangsúlyozta, hogy a posta forgalmában az előző évihez hasonló ütemű növekedés várható. Hat nagy postai létesítmény építése kezdődik meg.

Majd dr. Zsuffa Szabolcs mb. főtitkár beszélt a szakszervezeti szervek 1966. évi terv végrehajtásával kapcsolatos feladatairól. Ismertette többek között a munkakörülmények, a szociális és kulturális helyzet javítására tervezett intézkedéseket és hangsúlyozta a hatékonyabb munkaszervezés jelentőségét.

A vitában a Központi Vezetőség tagjai közül hatan vettek részt. A második napirendi pontban Arany Lajos főkönyvelő terjesztette elő a szakszervezet 1966. évi költségvetését.

A beszámolókat, a költségvetést és az elnökségnek az elmúlt ülés óta tett intézkedéseit a Központi Vezetőség egyhangúlag jóváhagyta. (Lapzárta miatt a Központi Vezetőség üléséről lapunk februári számában tudósítunk.)

Ebben az évben az 1,2 százalékos átlagbér növelésnek megfelelően mintegy 11 millió forint áll a posta rendelkezésére. Ebből az összegből mintegy hatmillió forintot kell az automatikus rangbővítésre, az évközi átsorolásokra stb. biztosítani. Ez mintegy 8500 dolgozót érint. Egyetértünk azzal, hogy a fennmaradó, kb. ötmillió forint terhére 616 vonalépítő munkás ösztönző bérére — negyedévi négyszáz forintot egy főre jutó átlaggal — évi 986 ezer forintot, 130 gépjárművezető részére havi száz forintot, összesen évi 187 ezer forintot, 209 fiatal szakember (mérnök, közgazdász, technikus) bérének emelésére havi 200 forintot, évi 561 ezer forintot fordítanak.

A forgalmi és alkalmazotti állománycsoport ösztönző bérének növelésére 1966-ban mintegy 3 millió forint jut.

A Minisztertanács a posta részére bérügyi intézkedésekre az említett éves béréfeszítésen felül (11 óra) 1 458 000 forintot biztosított. Ebből a szakszervezet egyetértésével bérérmelésben részesülhet a fenntartó és karbantartó munkások egy része, a rakodó-szállító munkások, a művezetők és főművezetők. A rendelkezés 3750 dolgozóból mintegy 1240 dolgozót érint.

Az átlagbér növelésére biztosított évi 11 026 000 forint és a Minisztertanács által rendelkezésünkre bocsátott 1 458 000 forint felhasználásával összesen 10 706 postás dolgozó bérét emelik kisebb-nagyobb mértékben.

A Központi Vezetőség külön is felhívja a posta szakszervezőit: a személyi bérek megállapításánál az illetékes szakszervezeti szervekkel egyetértésben, a bizalmi vélemények meghallgatása után döntenek. Az összegeket ne aprózzák el, s az érdekeltek lehetőleg száz forintnál kisebb bérérmelésben ne részesüljenek. A személyekre szóló értesítéseket február 1-ig az érdekelteknek át kell adni.

Az elnökség javaslatára a Postavezérigazgatóság január 16-tól egységesítette az üzemi jutalom kifizetésének időpontját. A forgalmi dolgozók a jövőben tehát egy hónappal előbb — egy időben a műszaki dolgozókkal — kapják meg az üzemi jutalmat. A múlt év végi megnövekedett forgalom zökkenőmentes lebonyolításában leginkább érdemelt dolgozók részére a Postavezérigazgatóság megemelt üzemi jutalmat folyósított.

Ebben az évben — szakszervezetünk kezdeményezésére — számos olyan intézkedésre került sor, amelyek a postás dolgozók jobb munkakörülményeit, szociális és kulturális ellátottságát eredményezik.

Valószínű, hogy megkezdik a budapesti Római-part hét végi üdülőtáborok építését. Folytatják a budapesti központi munkásszállás építését is. A vonalépítés rendkívül

nehéz fizikai munkájának megkönnyítésére több árokásó — földmunkagép, úttárfúrógép, bontókalapács stb. beszerzését tervezik.

Az elavult hírlappavilonok közül negyvenet korszerűsítettek. A kézbesítők munkájának könnyítésére a már meglevő, csaknem 55 ezer lépcsőházi levélszekrényen kívül újabb 50 ezer levélszekrényt szerelnek fel. Hét új kis postahivatal építése fejeződik be és húsz új kis postahivatal építése kezdődik meg.

A szocialista törvényesség helyes értelmezése egyrészt a munkafegyelmet további következetes megszilárdítását, másrészt a postás dolgozók törvényekben és rendeletekben biztosított jogainak maradéktalan érvényesítését írja elő mindannyiunk számára.

A munkavédelmi törvényből adódó legfontosabb feladatok végrehajtására a Postavezérigazgatóság az igazgatóságok és a központi postaszervek a párhuzamos szakszervezeti szervekkel közösen intézkedési tervekben rögzítették az az évi legfontosabb munkavédelmi tennivalókat. Szakszervezeti szerveinknek mindent el kell követniük, hogy a tervbe vett intézkedések maradéktalanul és hatékonyan érvényesüljenek. Kötelez erre bennünket a második öt éves terv időszakára vonatkozó baleseti statisztika is. Ebben az időszakban a postán 20 halálos kimenetelű üzemi baleset történt, több mint kétharmada ennek közlekedési baleset volt.

Az üzemi balesetek száma az elmúlt három évben éves átlagban 700 fölé emelkedett. Az összes üzemi baleset mintegy fele közlekedési volt, a többi pedig anyagrakodás és szállítás közben történt sérülések okozták.

Felelősségünk tudatában kijelentjük: a postán a szocialista törvényesség általános biztosított. Kötelességünk továbbra is örökölni felelt. Ne túrjuk meg az apróbbnak látszó helyi szabálysértéseket sem. A szocialista törvényesség és a postás dolgozók jogainak érvényesítése szakszervezetünk mindenkor kötelességként rója: úgy védelmezzze a napi munka során a postára bízott társadalmi érdekeket, hogy közben egy pillanatra se engedje meg a postás dolgozók jogainak csorbítását Teljes erőnkkel segítjük a szakmai feladatok végrehajtását, de szakszervezeti szerveink figyelmének középpontjában mindenkor a postás dolgozó maradjon.

Az 1966-os feladatokra való időbeni felkészülést illetően az idén postaszerveink kedvezőbb helyzetben lesznek. Rendelkezésre állnak azok a feltételek és ismeretek, amelyek az évi feladatainkat meghatározzák. A dolgozók megjelölt elvárják, hogy a munkához szükséges feltételeket mindegyik időben biztosítsák. Nagyobb felelősséggel foglalkozzanak a termelési tanácskozásokon tett javaslatok meg-

valósításával, a szóval tett hibák megszüntetésével. A termelési tanácskozások sikere nagymértékben függ a megelőző műszaki konferenciák színvonalától. A februári tanácskozásokon kitűnik, mennyiben készültünk fel az új feladatokra, hogyan aknázzuk ki a munkaverseny adta lehetőségeket. E termelési tanácskozásokon az évi feladatokon kívül megtárgyalják a soron következő egyes bérügyi intézkedéseket is. Fontos tehát, hogy a felsőbb szakmai és szakszervezeti szervek vezetői személyes részvételükkel, aktivitásukkal segítsék a tanácskozások munkáját.

A napokban kerültek nyilvánosságra a posta 1966. évi legfontosabb feladatainak végrehajtását segítő munkaverseny-céltűzések és a postaszervek új üzemcélkitűzései, amelyek a Postavezérigazgatósággal közösen dolgoztunk ki. E célkitűzések az év legproblématisabb feladatainak megoldását segítik.

A termelési tanácskozásokon — minden negyedévben — elemezzék és értékeljék kritikusán a szakszervezet részvételét a tervfeladatok ismertetésében, a munkaverseny-mozgalmak megszervezésében, az újítási és műszaki fejlesztési munkában és a munkafegyelmet megszilárdításában.

A szakszervezet segítségét különösen a munkaverseny-mozgalmakban nem lehet eléggé hangsúlyozni. Szocialista brigádjaik tevékenysége 1966-ban, az eddigieknél jobban kerül előtérbe. Már most úgy készülünk a hivatalokban és üzemekben, hogy a közeljövőben megtartandó brigádversenyek a tapasztalatcsere és a szocialista nevelés területén is eredményesebb töltsék be feladataikat.

Szakszervezetünk az elmúlt évtizedben nem egyszer bizonyította be, hogy képes a párt irányítását megérteni a postás dolgozók széles körével egy, hogy a tennivalók, a problémák megismerése a munka politikai hajtóerejévé váljék. Erre van szükség ma is. Társadalmunk, népgazdaságunk szilárd és egységes. Az új esztendőben jelentős lépést kell előre tennünk a postán is közös feladataink és gondjaink megoldásában. Korszerűbb, jobb, hatékonyabb munkára van szükség. Elsősorban a postás dolgozók és a szakszervezet együttes, jó munkája, szorgalma, kötelességtudása fedezete annak, hogy 1966-ban is becsülettel teljesítsük feladatainkat.

Összevetve megállapíthatjuk: nem dolgoztunk eredménytelenül. A postás dolgozók széles rétegei megértették a párt Központi Bizottsága 1964. évi decemberi határozata tanulságait, követelményeit. A Központi Vezetőség nevében köszönöm a postás dolgozók és a szakszervezeti tisztviselők helytállását, odaadót, szorgalmas és becsületes munkáját.

Sok sikert kívánok az 1966. évi feladatok elvégzéséhez!

2

Korszerűsítés – sok hibával

MIRE KÖLTÖTTEK 850 EZER FORINTOT?

1963. november 25-án tették ki azt a táblát a Bp. 82-es postahivatal falára, amelyen ez állt: Átalakítás miatt zárva, a hivatal ideiglenesen átköltözött a Nap utcába.

1965. december 23-án a szinte újjávarázsolt postahivatal ismét a közönség rendelkezésére állt.

Kívülről is nagyot változott a hivatal, szép, modern, tetszetős az épület. Az ajtónál azonban vigyázni kell, mert ha nem figyel az ember, könnyen orra bukik a magas, 30 centiméternyi bejárati lépcsőn.

Többen panaszkodtak már emiatt – mondja a hivatalvezető, Magyar Ferenc. — De ez még a legkisebb hiba.

Aztán végigkísér a hivatal helyiségein, és a dolgozókkal együtt panaszolják, sorolják a hibákat.

A felvételi teremben mindjárt az elején egy szaktársnő a mérleg miatt panaszkodik. Nem lehet pontosan beállítani, mérés után nem ugrik vissza. Így aztán nem csoda, ha sok a díjhányjelentés. Aztán a fiókot mutatják. Kicsi, alig fér el benne egy kevés levél.

Még reggel van, és a fiók már tele.

— A pénz se fér bele — szól Bak Rozália felvő — arra is ügyelni kell, hogy ki ne ránts a ember, mert annyira kicsi, és ütköző nincs benne. Elég egy nagyobb lendület, és kinn van az egész pénzesztől együtt.

— Erről mindent a véleményemet az igazgatóságnak — mondja a hivatalvezető. — Azt írtam, hogy ezek az asztalok megfelelnek egy egyedül kezelő hivatalnak, valahol vidéken, de nem itt a nyolcadik kerületben. Megfelelnek egy szabászatban is, vagy annak, aki tervezte, rajzasztalnak. A szép díófa asztallapokban nagy vasszögek éktelenkednek, az asztallapokat elcsúfítják, rongálják.

Az átalakítás egyik oka az volt, hogy régen nem lehetett szellőztetni a hivatalt. Saroképület, és ezért huzatos. A főpénztárt ma sem lehet szellőztetni, legfeljebb a felső nagy ablakon keresztül, annak kinyitására azonban hatalmas létra kell. Kinyitják az ablak alsó szárnyát — csak azt lehet — és mint érdekességet megemlítik, hogy aki az ablakot tisztítja, annak hason csúszva kell dolgoznia.

Ugyancsak a főpénztár helyiségében a konnektorok szabaddon lógnak ki a falból, a hivatalvezető óva inti a főpénztárost, nehogy hozzáérjen, mert halálos balesetet okozhat.

A fiókbérlők szekrényére hármass csuklós ajtót szereltek, ami már másnap leszakadt, azóta is a szekrény oldalához támasztva árváskodik. A szekrény csaknem 23 ezer forintba került.

A 340 négyzetméter alapterületű hivatal átalakítása a hivatalvezető szerint 850 ezer forintba került. Tíz-húsz ezer forint kellett volna még ahhoz, hogy meleg víz is legyen a hivatalban.

— Talán még annyiba sem került volna egy gázboyler felszerelése, hiszen itt megy a fő gázvezeték, közvetlenül mellé fel lehetett volna szerelni. Ez bizony nagyon kellett volna, hiszen az egész épületben nincs meleg víz.

Felületesen készült el a villanyvezeték, a főpénztár trezorjába még csak ezután szerelik be az állványokat, s több apró hiba is még javításra vár.

— Szép a hivatal, modern és tetszetős — mondja a hivatalvezető. — Mi ennek örü-

lünk, meg örülnek a kerület lakói is. Nem hadakozom én a modern berendezés ellen, de azért a tervezőknek gondolniuk kellett volna arra, hogy postahivatali terveznek. És aki elfogadta a terveket, annak kellett volna jobban szemügyre vennie a rajzokat és a műszaki leírást.

Az átalakítással részben elérték a céljukat a tervezők. Az L alakú falú megoldás jónak bizonyult, a hivatal nagyobb és tágasabb lett. Most már csak a létszámmal van baj.

A panaszkönyvben még csak egyetlen bejegyzés áll, hogy a hivatalban ne legyen minden második ablak zárva. A feleknek ne kelljen sokat várakozniuk az ablakok előtt.

A hivatalvezető véleménye erről az, hogy legalább még egy munkaerő kellene.

A Bp. 82-es hivatal — sok hibával ugyan, de — megszépült. Jó lenne a kijavítható hibákat minél előbb megszüntetni. De mi lesz a félre sikerült tervezésből eredő kijavíthatatlan hibákkal? Ezeket ki felel? Szolgáljon ez a példa tanulságként azoknak, akik a jövőben postahivatalokat terveznek.

VONÁK KATALIN

POSTÁSINAS

Fátyolt von a sűrű eső a szembenéző házak közé. Az utca kihalt, ember alig látható. Csúszkál egy kisfiú ugrodzik a néptelen tér sarkán. Tenyerét és arcát magásra tartva igyekszik minél több esőt marokra fogni, száját kitárva a magasról hulló cseppeket játékosan hóröplö. Böldög és vidám gyermek. Az eső lemosa a port a levelekről és az utcakövekről, s mintha az ember lelkeiről is lemosná az áporodottságot.

— Fickó, Fickó — szól a kisfiú rosszállóan anyjára. Micsoda gyávaság így meghunyaszkodni egy kis esőtől? — korholta a bokr alá húzó, ázott szőrvű négylábú pajtasát. Szüntelenül lötszajt, rendetlenkedés, amikor nem kell, hát mutasd meg most, hogy mit tudsz, fuss velem verseny!

Noszogatta még egy ideig a kedvtelen állatot, de hiába. Még a csábító köhajtással is megpróbálkozott. A kutya azonban nem osztozott gazdája jókedvében, csak laposapát pislogott s állt, mintha gyökeret vert volna a lába. Letett hát a fiú is a játékos futkározásról. A vezetőszíjat bekapcsolta a kutya nyakörvébe s szomorkásan elindult hazafelé. Am néhány lépés után Fickó ismét megkövült. Haragos morgásba kezdett, egyre vésztlősebben kaffogott. A kisfiú hőkentten tekintgetett körül, s mosolyra

derült, amikor meglátta a csuromvízes postást.

— Bolond vagy, Fickó! Minek acsarkodsz minden egyenruhás emberre? A postás bácsi szeretni kell, ő mindig hoz nekünk valamit! — oltította a pajtasát a gyerek.

A kutya mintha értett volna az okos szóból, elcsitult. A gyanú azonban nem múlt el a kis bundásból, mert szorosan gazdája lábához simult, s onnan leste a házak tövében nagyokat lépdelő tászkás embert. A túlsó járdán haladó postást a kisfiú meleg rokonszenvvel nézte.

— Szegény postás bácsi! — sajnálkozott magában a gyermek. — Milyen ázott a sapkája! Köpenye szegélyéről körben folyik a víz. Bizony régen járhat az esőben... De miért lehet oly sietős a dolga? Jó volna megtudni tőle! — Nosza, szorosan fogta a kutyus porráját, s a postás után iramodott.

— Postás bácsi! Postás bácsi!

Az öreg megfordult a hang-

naturalizmust, a döbbenet, az iszonyat, a kegyetlenség túlkörzódése a vesszőfutást végig nézni kényszerített rabok szemében — olyan pillanata a filmnek, amelyet sokáig nem lehet elfelejteni.

Külön is szólni kell Somló Tamás operatőri munkájáról: a rendező és az operátor ebben a filmben szinte szétválaszthatatlan, s ennél aligha kell többet mondani az operátor művészetének szintjéről. Jancsó és Somló olyan együttműködést valósított meg, ahol minden képkompozíció a lényegét szolgálja, a gondolatot, a film mondanivalóját erősíti, bontja ki.

A szereplőgárda népes tábor a az egységes játéktípus nagyszerű példáját nyújtotta, s ez is a rendező biztos kezét dicséri. A Szegénylegények nagy filmélmény, az egyre magasabbra lépő filmművészetünk kiemelkedő alkotása.

V. I.

ra és látva a két kis ázott barátot, vastag szemöldöke alól barátságosan és kérdően tekintett rájuk.

— Szeretném tudni a postás bácsitól: nem fél-e a vihartól, szereti-e az esőt, muszáj-e az esőben is dolgoznia? — hadarta izgatottan a kérdések özönét a gyermek.

A postás kedvesen megismogatta a kicsi vízes kobakját és védve a további esőtől, beállt vele az első kapu alá. Azután leemelte sapkáját, s kirázta a tetejében összegyűlt esőt.

— A vihartól nem félek, fiam, de az esőt bizony munka közben nem kedvelem — kezdett társalogni az öreg. Gondolta: Igaz is, minek az a folytonos sietés, megyek, ha fúj a szél, s az eső esik, még havazásban sem állok meg soha. Akinek jó hirt viszek, örül akkor is, ha kicsit később jut kezéhez, akinek meg rosszat, jobb is, ha később kapja meg. Alig futottak át fejében a gondolatok, menten bele is pirult. Nem neki való az ilyen okoskodás, most is inkább csak azért magyarázkodott magában, hogy megnyugtassa lelkiismeretét. Tudja ő, hogy mi a kötelesség, de meg öröm is az embernek, ha perdlő-fordul, s mihamarabb kézbesíti a legtöbbször már sóvárogva várta küldeményeket. Ez az, ami hajtja őt, ez az, amiért meg nem pihe, amíg a táskája ki nem ürül. De hát ezzel a gyerekkel váltani kell néhány szót, olyan kíváncsi csüng rajta a szeme.

— S hogy muszáj-e esőben is dolgoznom? Igen is, meg nem is. De nézd fiacskám az eget: kéklilik már, s elállt az eső. Most aztán igazán dolgozni kell. Hanem tudod mit? Gyere, kísérelj el. Most megláthatod, sietős-e az utam.

A gyermek szeme felcsillant nagy örömben, tüstént vállalkozott az izgalmas kalandra. Mendegélésük közben megtudta a postás bácsi, hogy a kisfiút Rába Jancsi-nak hívják, 11 éves és szereti az iskolát. Megbarátkoztak. Befordultak a harmadik házba. Abban lakott Jancsi is.

— Hogy elmehetsz-e? — kérdezte Jancsi mamája. — Kivel? Ja, a postás bácsival? Azzal igen. Jó kezekben vagy, neki is van három fia.

Este vacsoránál együtt a Rába-család, s Jancsi meg-szólat:

— Anyu, én postás szeretnék lenni!

KINDZIERSZKY EMIL

KALAND A POSTAMÚZEUMBAN

FANTASZTIKUS KISREGÉNY

(8)

— De jó lenne oda eljutni — mutattam vágyakozva a Holdra.

— Ha nem félsz — válaszolta Giga —, és ha megelégszel az én társasággal, rövidesen teljesülhet a kívánságod.

— Ezt komolyan mondod? — kérdeztem felindultan.

— Annyira komolyan, hogy már az előkészületeket is megtettem. Ma hétfő van, holnap meglátogatjuk az igazgatóságot, szerdától szombatig az előírt kiképzésen veszünk részt, vasárnap felkészülünk és mához egy hétre már útnak is indulhatunk.

— Te már jártál odafönt?

— Most megyek harmadszor. Időnként felváltjuk a holdbeli postásokat. A legtöbbje ugyan már holdlakó, a fiatalok részek már ott is született, de néhányan csak kiküldetésben vannak ott a Földről. Nincsenek még elegendő segítőnk kell rajtuk, meg aztán a holdszületésük gyengébb fizikumúak, mint a földi emberek.

— Mi ennek az oka?

— A nehézségi erő, amely a Holdon hat-szor kisebb, mint a Földön. A mi szervezeteink a földi viszonyokhoz alkalmazkodott. A holdbeli első generáció — több még nincs is —, alkatilag hasonlít hozzánk, de csontváza, izomzata sokkal gyengébb. Nekik ugyanis sokkal kisebb nehézségi erő kell leküzdeniük, s ehhez igazodtak testi adottságaik is. Növekedési ütemük viszont gyorsabb: 10—12 éves korukban már befejeződött testi fej-

lődésük. Szellemileg rendkívül frissek, élénkek, fogékonnyak. Ugy látszik, a kisebb nehézségi erő serkentőleg hat az agyműködésre. De akik a Holdon látták meg a napvilágot, s felnőtt korukban kerülnek a Földre, szinte teljesen tehetetlenek, hiszen testsúlyuk itt megszorozódik. Képzeld el, hogy a mostani körülbelül 80 kilód helyett 480 kilót kellene vonszolnod. Ha ezt a súlyt csontváza el is bírná, izmaid felmondanának a szolgálatot. A holdbeli felnőtt testsúlya odafönt 10—15 földi kilót nyom. Persze az izomzatuk is ehhez képest fejlődött ki, s itt a Földön 70—80 kilóra növekedett testsúlyukkal mozogni is alig tudnak. Eddig csak egy járt itt közülük, de hamarosan vissza kellett szállítani „szülőholdjára”, mert az élete forgott kockán. A súlygyarapodáson kívül nehezen tudják elviselni a földi nagyobb légköri nyomást is.

— Annál könnyebb lehet nekünk odafönt — mondtam —, az én testsúlyom 13 kilóra csökken majd.

— Ami a súlyt illeti, valóban könnyebbek leszünk a Holdon, s éppen ezért nagyon óvatosan kell mozogni. Ha például a Földön megszokott erővel ugrasz egyet a szobában, a fejedet alaposan bevered a plafonba.

— Hát akkor még itt ugrom egyet örömmömben, amiért elviszel a Holdba.

Szűzféle kérdést szerettem volna még feltenni, de már későre járt az idő, és Gigát járadtnak láttam.

A hallottak és az előttem álló, elképzelt el-

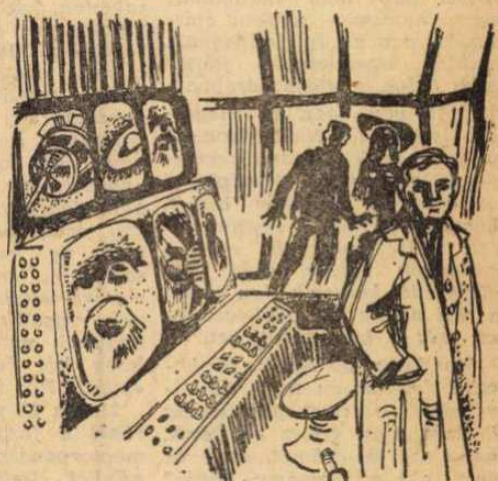
mények hatására nyugtalanul telt el az éjszaka. Alomból többször is felriadtam.

Másnap az igazgatóságon találkoztam Giga-val, izgatott voltam.

— Jó lesz, ha összeszeded magadat, mert az orvosok szigorúak, és könnyen elfuccsolsz a holdutazást. Egyelőre ne is gondold rá, most amúgy is más dolgunk lesz. Bemegyünk az igazgatóság néhány előadóhoz, megnézheted, hogyan dolgoznak.

Visszaemlékezve a látottakra — fordult felém Blnci — nem a technikai fejlettség lepett meg a legjobban. Azt magától értetődőnek tartottam, hogy a jövő századbeli ügyintézők munkájukhoz különféle gépek segítségét vehetik igénybe. Annál szokatlanabb volt számomra az előadók széleskörű önállósága. Egy-egy ügyben teljes felelősséggel intézkedtek anélkül, hogy a jóváhagyások, a kiadmányozások, az aláírások sorozatára lett volna szükség. A felmerült ügyben az előadó önmaga döntött és intézkedett a legjobb tudása szerint. Ha adatokra volt szüksége, a PEAK percekben belül kiszolgált. Ha kivételesen mások véleményét is meg kellett hallgatnia, távgépírón kérdezte meg az illetékest és a választ azonnal megkapta. Senki sem igyekezett nagyképűséggel, fontoskodással magára irányítani a figyelmet. Magamban én csak dr. Fontoskodónak neveztem azt az előadót, aki saját jelentéktelenségét mindenkit elkápráztató görögűz mögé bújtatja, és látványos manőverezésekkel a nélkülözhetetlen, a mindenkinél okosabb ember szerepében tetszeleg. Ez a színészkedés, ez a fontoskodás, sajnos, sokakat megtéveszt. Giga jóvoltából sok előadót megismertem, de köztük dr. Fontoskodó-típusú embert már egyet sem találtam. Ez már önmagában is sok mindent megmagyaráz, mindehhez még gondoljotok hozzá, hogy majdnem minden ügyet az érdeklő postászervvel közvetlenül intéztek — távgépírón vagy televízió. Az előadó ugyanis távgépíróján és televízióján kapcsolatba léphetett bármelyik postászervvel és más előadókkal — sőt a Holdal is. Még értekezetet is tarthatott anélkül, hogy

a szobájából kilépett volna. Mindössze egy négyzetméter nagyságú felületen 100 kis képernyő volt elhelyezve, ezeken jelentek meg a megbeszélés résztvevői. Jártam a Postás Dolgozó szerkesztőségében is, ahol éppen szerkesztőbizottsági ülést tartottak. Személyesen csak a szerkesztő volt jelen, a bizottság többi tagja a képernyőn jelentkezett. Ilymódon a vidéki postások is bekapcsolódhattak a lap szerkesztésébe, anélkül, hogy fel kellett volna utazniuk Budapestre. A képernyőkön jelen volt minden megyéből legalább egy hivatal dolgozója. Elmondták a lapról bírálata-

Illusztrációk: Bakallár József

tukat és javaslatot is tettek cikkek megírására. Kaskó Zolt megkérdte:

— És fölötté a lap száz esztendő alatt?

— Külsőleg feltétlenül. Színes mélynyomással, kiváló nyomdai kivitelben jelent meg a Postás Dolgozó. Ami meg a tartalmat illeti, a mai igazság száz év múlva is érvényes: nincsen olyan lap, amelynél jobbat ne lehetne csinálni.

(Folytatjuk)

A CSOMAGOKAT VÁRJÁK...

Mire e sorok megjelennek, a 70-es postahivatal dolgozói már csak legyintenek: mikor volt az, ki emlékszik arra? Új esztendő, új feladatok, új gondok, nem visszafelé kell nézni, csak előre! De a krónikás makacs és szeretné megőrizni egy ilyen napnak az emlékét. A naptár december 23-át mutat.

Reggel van, az óra mutatója kattánva ugrik: 7 óra 29 perc. Téli felhőmartyó van, a villanykörték sápadt fénye nehezen küszködik a párs levegővel, a hajnalban hullott hó báját veszve terül a hatalmas udvarra, kásás-latyakos minden, a piszkos hóle cipőt, bakancsot, csomagot és lelket ostromlón igyekszik uralmat biztosítani.

A raktár ajtaja előtt kisebb csoport sötétlik: a vezérkar. És középen magasodik egy férfi. Nyugodt, egyszerű és mosolygós. Mondatát rövidke és magabiztos. Egy mondat, egy bölcsesség, kevés szó esik, mindenki érti a dolgát, gyerünk, nincs idő tépelődni, a csomagokat várják...

Balatonai István, a hivatal vezetője barátságos mozdulattal terel befelé, no igen, persze, szívesen lát, csak arra ne gondolják, hogy most ráér velem foglalkozni. Tessék, itt van minden rajta, nyitott szemmel, aztán lehet megírni. Mit tudna ő mondani? Semmit! A normál forgalom hét-nyolcezer csomag, ilyen napon bizony hátszezer körül mozog — tudja ezt mindenki! Csak úgy ömlik a távoli vidékekről, a vidéki jó rokonok mindent elkövetnek, hogy megmentsék városi szeretteiket az „éhenpusztulástól...”. Szinte hallani a sivalkodó, tiltakozó cocák hangját a dísznótáros kóslókat tartalmazó csomagokból, szódabikarbónát kerítsen hozzá a városi testvér, ha kényeskedő gyomra nem elégzik meg a zsíros falatokhoz prezentált boroskákkal. Mert útra keltek a demizsonok is. Telt házuk és soványabbak, szerények és hivalkodók, kicsik és nagyok.

Szület kerit alám, ő maga nem ül le, csak úgy állva veti oda a szót, közben-közben jut belőle másoknak is egy-egy rövid utasítás, tanács. Beszéd közben hirtelen eltűnik, csak egy mosolyt hagy ott búcsúzóul, kedves, bocsánatot kért mosolyt, a szeme vág valakire; Hády Mihály, a helyettes vezető átvesz „szocialista megőrzésre”. Kell is, mert a tapasztalatlan lélek aligha nem veszne el a csomagok útvesztőiben.

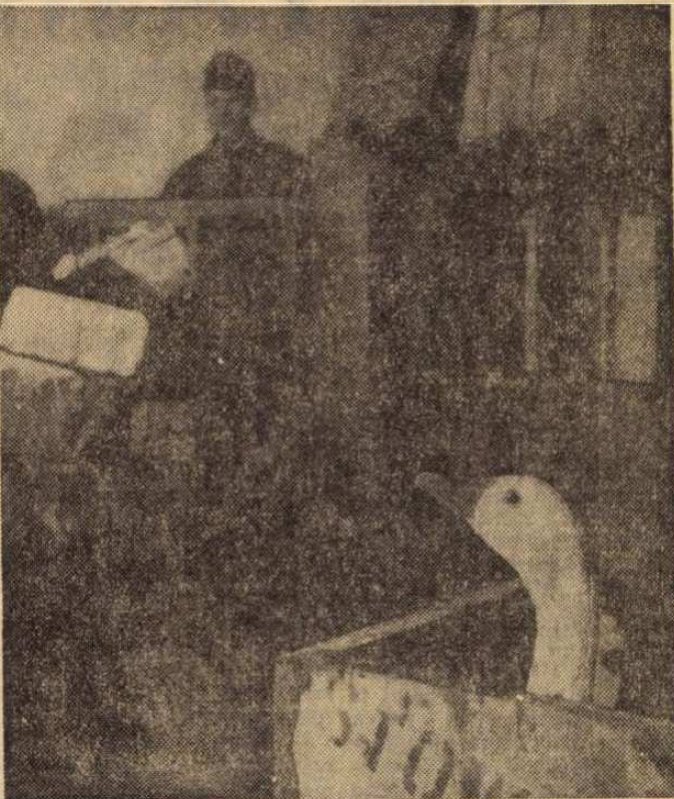
„Négyezer ember foglalkozik most a csomagokkal. Az idén nincs szerencsénk az időjárással. Ha száraz az idő, elfoglaljuk itt végig az utca frontját, aztán rakodhatunk. De így?... Nagymértékű fedett rakodás nincs, pedig már ideje lenne, hogy...”

Ennél a problémánál kicsit elidőzünk. A normál napi csomagforgalom lebonyolítására elegendő belső terület áll rendelkezésre, ez a néhány rendkívüli nap nem indokolhat ilyen hatalmas méretű építkezést, van az építőanyag, építési kapacitásnak fontosabb helye a népgazdaságban.

„Hát, van, igaz, és megoldás is van. A Népstádion. A pilonok közötti fedett terület kölcsönadták, 83 gépkocsi ott rakodik. Az már biztos, hogy a mai napon tizenötezer fölé emelkedik már a csomagok száma, még hat gépkocsit kaptunk, így aztán a mai napon 146 gépkocsi viszi szét a küldeményeket.”

Mondom: az egyik gépkocsira felülök én is, hadd élvezzem a csomagkézbesítés örömeit. Úgy értem — kérdi, hogy azt az örömet, amit az érez, aki a csomagot kapja? Úgy is, meg másként is. Örömet okozni a legnagyobb öröm. Igazság — mondja ő, és hozzátesszi: csakhogy ilyenkor kevés ideje van a postásnak. Meg egyébként is. Többet nem mond erről az utóbbiról, én meg nem kérde meggyek a gépkocsival, meg tudom idejében, ugyan mire is célzot.

„Hát akkor indulhatnánk?” „Nincs még annak itt az

Ezeket a csomagokat várják oly nagyon...

ideje, sok munka előzi meg, amíg egy gépkocsi elindulhat.”

Magyarázní kezd. Kisegítőkről beszél, akik között gimnazisták is vannak. Egy mást toboroznak, csoportban jönnek ide, jól jön a szünetben végzett munkáért kapott forint, tán újabb karácsonyi csomag lesz belőle, no persze, többnyire személyes kézbesítéssel. Az útvonalrajz, a térkép elkészítésének fontosságáról beszél, a lelkiismeretes szortírozásról, a gondos, figyelmes berakásról. Aztán újabb kontroll és még egy, nem szeretik a tévedést, nem szeretik sétáltatni a csomagot, nem tesz az jót a posta becsületének, nem a csomagnak, meg aztán: a csomagokat várják...

A Népstádion más tömegekhez szokott hatalmas pilon-alagútja megadó egykedvűséggel várja a csomag-hadát, túri a föl-fölbukkanó gépkocsik zaját, a megleltó motorok erőteljes hörgését.

10 óra 45 perc: a 99-es kézbesítő járat indulásra kész. Deli János, a gépkocsi vezetője beinvítal maga mellé és megkezdí küzdelmét a centiméterekért. Húsz percig tart, amíg sikerül kiverkedni a csomag- és autókavalkádból. Drégelyvári István kézbesítő meg egyszer belukunk az utasfülkébe, hogy megkérdezze, ugyan komolyan gondolom-e ezt az utat? Közlöm vele, hogy igen, és ezzel (de ezt csak útközben tudtam meg!) „szabályellenes potyautas” degradálódok. De előbb még Deli tréfál meg engem, komoly arccal szerezve hitelt nyakamat izasztó szavainak. Rakanyarodunk a Dózsa György útra — Drégelyvári sehol. Kérdezem. Nem jön, közli iszonytató nyugalommal Deli: „Hiszen ma az elvtárs kézbesít helyette, — nem?” Kinos pillanatok at élek át, a hátam mögött 182 darab csomag ül bizakodva, kézbesítésre kész állapotban, és a legkülönbözőbb régiókban 182 címzett várja a neki irányított csomagot. „Mert, tetszik tudni — magyarázza egy vén ripacs nyugalmával Deli —, a kocsi, ugye, csak két személyre van engedélyezve. Így aztán ő nem jöhetett. Majd megyen egy másikkal, Mi tagadás, meg ne haragudjék, kicsit sajnálom, nem mintha az elvtárs munkájában nem bíz-nék, ugyanis igen jól össze vagyunk már szokva, mivel-hogy hét éve járunk már együtt. Hát így!”

11 óra 15 perc, a Hősök terénél a forgalom pillanatnyi megtorpanásra kényszerít bennünket. Deli nem néz rám, csak így szól: „Megvagy-e, István?” A válasz a csomag-térből egészen rövid, de az én fülemnek most nagyon-nagyon kedves, ennyi: „Aha!” Deli nem szól semmit, alig pillant az arcomra, így is eleget lát, minek külön kiél-vezni a diadalt?

Atmegyünk a vasúti híd alatt, már kezdem megérteni azt az „egyébként is”-t. A híd-deg egyre komiszabban hatol

csontjaimba, alig hiszem, hogy van ruha rajtam, városi bundámat is lassan csak dísznek érzem. Utcákon tekereg a kocsi, aztán egyszerre megáll: megérkeztünk az első állomásra. A címzett dr. B. Lászlóné. Amerikából jött a küldemény, ruhanemű van benne, odaát bizonyosan úgy vélik, hogy nagy segítség az ilyesmi karácsonykor a „szegény hazaiaknak”, de a címzett aligha vélekedik így. A Victor Hugo utcával hamar végzünk, a Balzac utcában néhány percre martaléknak hagynak hátra: ha jön az „ellenség”, védjem a várat. Cigarettára gyújtok. „Lelkem, hol vannak a postások?” Meglepő éles elmével rádöbbenek, hogy a néni hozzám intézte a kérdést. Türelemre intem, de Siklósi néninek kevés jutott ebből a nagyszerű ember adományból, most már az időközben visszaérkezett két palódi postást győtri. „Az nem lehet, hogy nekem nincs itt a csomagom, nem bizony, nem lehet az!” „De, ha egyszer nincs, drága Siklósi néni!” „Ugyan már, az én hügom elküldte a „díznoságot” Tápiószentkeresztről, itt kell legyen az, ahogyan ide-ért a múlt héten a pulyka is. Hej, de jó zsiros két pulyka volt, több mint másfél liter zsírja lett neki!”

Nehezen nyugszik bele a valóságba: hát jó, majd holnap! Megyünk tovább. A Balzac u. 9 előtt Őcsi már a kapunál várja a postás bácsikat. Ugrik, fülön kapja az egyik kosarat, fűrgén szalad befelé, kicsit nyög hozzá, de mit számít az, amikor itt a csomag! Még két kosár, meg két csomag kerül ebbe a házba: az arcom mosolyognak.

A csomagok egyre fogynak, de az emeletek mintha soha nem akarnának elfogyni. Hát ebédelni, mikor? Hát azt csak úgy menet közben lehet, bekapni egy-egy falatot, aztán tovább, sürgét az idő. A csomagokat várják...

A Katona József utcában fiatal nő veszt át két csomagot. Riadtan néz rám: „Jaj, ne tessék a neemet, minek az?” Hegedűs Gyula utca, Pozsonyi út, Szent István park, Gyöngyház utca — soha nem gondoltam, hogy ilyen rettenetesen nagy tud lenni egy ilyen picinyke körzet, már nem érzem a lábamat és a fejem is mintha kissé szédülne. Az utóbbi azoktól a jelenetektől, amelyekből egyet példának idézek meg. Ime. Hosszú csöngetés után, totyogó lábak zaja, majd öreg, gyanakvó hang: ki az? Jaj, a postás bácsi, istenem, hová is tettem a kulcsot? Csomag, persze, alá kell írni, persze... jaj, bent maradt a szemüvegem!... itt, ugye?... ejnye, hát most meg nem bent felejtettem a pénzt, pedig oda készítettem a kis asztalra — de ugye, nem haragszanak, kedveskéim?

És a postás bácsik nem haragszanak, csak viszik a csomagokat fáradozó lábakkal, de csüggedetlen lélekkel. Viszik, mert a csomagokat várják...

BRODY IMRE

Csalódott soltiak

Pár hónappal ezelőtt röviden hírt adtunk arról, hogy a solti hivatal 1964-ben nem nyerte el a Kiváló Hivatal címet. Az ok: kilencezer forint hiányzott a bevételi tervből. A hivatalvezető, Hittre Erzsébet azzal búcsúzott akkor tőlünk: No, majd jövőre. A napokban felkerestük az évek óta ötös minősítésű hivatalt és érdeklődtünk, vajon a 65-ös év meghozta-e a várt eredményt.

Hittre Erzsébet hangjából még most is kiérezni a csalódás, a bosszúság kesernyészét.

Miért nem sikerült kilencedszer?

— Nyolcszor voltunk kiváló hivatal, 1964 volt az első sikertelen esztendő: 99,8 százaléka teljesítettük a bevételi tervünket. Két tized — ismételteti szigorú gépiességgel, mintha ez a két tized megbocsáthatatlan, jóvátehetetlen bűne lenne valakinek.

— Mi igazán megtettünk minden lehetőt. Sajnos, közbe jött a száj- és körömfájás, nem volt piac, csökkent a forgalom. — Hirtelen villan a tekintete: — Csalhattam volna. Még magam is előteremthettem volna ezt az összeget, de minek? Ha becsületesen nem megy, más-ként nem kell, másként nem akarjuk. — Mindez nem szegte kedvét. A 65-ös évben ismét küzdötték, de már a Szocialista Hivatal címet is. Az eredmény?

— Sajnos, nincs okunk a dicsekvésre. 1965-ben csak 89,9 százaléka teljesítettük a bevételi tervet. Megpróbáltuk ismét, de a bevételi tervszám olyan magas volt — a 64-es év 654 ezer forintját 65-ben 790 ezer forintra emelték —, hogy képtelenség teljesíteni. Az egyik kézbesítőnk egyszer megjegyezte: „Mindig azt a lovat ütök, amelyik jól húz”. Így van ez valahogy velünk is. A tervezésnél figyelembe kellene venni a helyi adottságokat és nem úgy gondolkozni: no, itt még emelhetünk, hiszen jól mennek a dolgok. Igen ám, de mindennek van határa, nálunk is. Pedig nagyon szeretünk volna tizedszer is Kiváló Hivatal lenni. Az lett volna az igazi! Egyébként a bevételi terven kívül minden feladatot teljesítettünk.

Vajon az idén ismét megpróbálják-e? Ebben nem dönt. Az emberek, a hivatal dolgozói. Mert megkérdezi őket, közösen határoznak, mint minden másban, ami a kis közösség ügye. Ők érzik, tudják legjobban, képesek-e többre, képesek-e még jobban „húzni”.

Teljesítették!

Hűvös van a kis szobában, kimegyünk és a hivatalban az egyik üvegtábla mögött kerelkedik tovább a beszélgetés. Hittre Erzsébet kis papírlapot mutat. A kézbesítők névsora, pontosan, szám szerint, s hogy ki mennyit gyűjtött. Nagy Pál kézbesítő naponta 64 Népszabadságot és hetente 146 Szabad Földet hord ki. Szuróczi József 73 Népsza-

badságot és 76 Szabad Földet visz, csak külterületekre. Az összes lapok előfizetőinek a száma jóval magasabb, mint a szomszédos, hasonló forgalmú hivataloknál. A hírlapbevételek szintjét egész évben tartani kellett.

— Tartottuk is, pedig nehéz volt. Nyáron sokan lemondanak.

Az értékelés napján nyolc előfizető hiányzott a vállalkozás teljesítéséhez. Bement a kézbesítőterembe és így szólt: „Emberek, hagyjuk, hogy a hiányzó nyolc lap miatt ne teljesítsük a vállalkozást?” Az emberek is úgy érezték, azt valóban nem lehet hagyni. És még egy utolsó nekirugaszkodás, aztán néhány óra alatt előteremtették a hiányzó nyolcat.

— Sikerült, s a kézbesítők brigádját a szocialista brigád címe javasoljuk a termelési tanácskozásnak. Lelkiismeretes, áldozatos munkájuk méltó jutalma lesz, ha elnyerik, hiszen a többi vállalkozást is teljesítették.

5 éve — 5-ös

Hittre Erzsébet — aki 25 éve dolgozik ebben a hivatalban — úgy érzi: a gyermekkor, az ismeretség, a barátság is kötelez. Itt született a faluban, mindenki ismeri kicsi korától kezdve. A szaktársai közül többekkel ült együtt az iskolapadban. S most nehéz a szigorú főnök szerepe. Soha nem parancsol — kér! Nem úgy áll az emberek elé: „Ezt meg kell csinálni!”, hanem úgy: „Ezt

meg kellene csinálni...” Talán ezért is hallgatnak rá, szeretik és becsülik. Gyakran jönnek össze fehér asztal mellett, társalognak, beszélgetnek a munkáról, az emberekről, az életről. November 7-én például hajnali négyig szórakozott a kis kollektíva. Csak ilyen kollektív légkörben képzelhető el a jó munka, és ennek eredménye az, hogy 1959 óta ötös minősítésű a solti hivatal.

S talán az idén kilencedszer is elnyerik a kitüntetett Kiváló Hivatal címet. Persze, ha megpróbálják.

— Nem, nem — tiltakozik hevesen — már nem érdekel. S eltűnődik, elmélázva egy kicsit, küzd a gondolatokkal, az érzésekkel, talán saját magát csapja be, amikor így tiltakozik: „Nem, nem, már nem érdekel”. S mintha ebben a pillanatban legyőzné a csalódottságot, a keserűséget, amit az a két tized okozott. Egyszerre határozott lesz a hangja, biztató a tekintete.

— De azért várom. Várom már nagyon a következő versenyekélok.

Igy van rendjén. Megnyugszik, amikor kimondja, hogy: „várom”.

(vonák)

★

A solti hivatal vezetőjének és dolgozóinak meghallgatása egyoldalú következtetésre bírhatna bennünket a Kiváló Hivatal címért folyó versenyt illetően. Véleményünket a Szege-di Postaigazgatóság vezető beosztású dolgozóival folytatott beszélgetés után februári számunkban közöljük.

Elégedettek a lépcsőházi levélszekrényekkel

Dunaújváros, 1966

„Tessék, itt a lakáskulcs és ez lesz a levélszekrényük.” Az új lakótelepre költözőket ezekkel a szavakkal fogadják a dunaújvárosi házfelügyelők. 1963 óta csaknem hat és félszer lakó kapott lépcsőházi levélszekrényt. A posta kezdeményezését segítette a tanács és a régi épületekbe rövid egy év alatt felszerelték a kapualyi levélszekrényeket. Az új lakótelepen viszont — 968 lakónak — maga az építési beruházó biztosított lépcsőházi levélszekrényt.

A lakók és a posta dolgozói elégedettek az új kézbesítési rendszerrel, ha a napilapok nem kének, úgy reggelre minden előfizetőhöz eljut az újság. S ez nem kis dolog, mivel több mint ötezer hírlapot és a hét három napján még külön 7400 helyi lapot kell kézbesíteni. Korábban egy hírlapkézbesítő naponta csupán 4—500 helyre tudott eljutni, most pedig csaknem ezer levélszekrénybe képes elhelyezni a küldeményeket.

Mivel könnyebb lett a munka, nem okoz gondot az utánpótlás kérdése sem. A hírlapkézbesítésre néhány évvel ezelőtt szinte nem lehetett kapni még férfi munkást sem. Ugyanakkor nagy számban jelentkeztek a postán olyan többgyermekes anyák, akik szívesen vállalták volna 4—5 órás elfoglaltságot. Az új kézbesítési rendszer a munkakör ellátását a nők számára könnyebbé tette.

A hírlapkézbesítéssel megbízott nődolgozók jól el-látják feladatukat. Jelenleg a 29 kézbesítő közül 24 nő. És a városban kora reggelentek megszokott látvány, hogy a kézbesítők lapokkal megrakott berásárlókocsit tolnak maguk előtt, így mentesülnek a nehéz súly cipelésétől.

Az új módszer meghonosításával az elmúlt évben nyolc postás kézbesítő munkája szabadult fel. Kettőn a hálózatépítőkhöz, kettőn a székesfehérvári hivatalhoz kerültek. A többiek a helyi hivatal más osztályain helyezték el, ahol eddig létszámihiány volt. A tapasztalatok azt bizonyítják, hogy az új hírlapkézbesítési rendszerrel általában elégedettek a város lakói. Az ország első olyan városában, ahol teljesen megvalósították a lépcsőházi levélszekrények felszerelését, a fejlesztés be-vált. A Mező Imre, a Dózsa György és az Esze Tamás úton lakók azonban módosították a szekrényeket és külön biztonsági zárral, lamellával szerelték fel a bedobónyílásokat. Többben úgy vélik, hogy a levélszekrény bedobónyílását jó lenne egy vékony kis lemezzel lezárni, már azért is, mert a dunaújvárosi gyerekek gyakran megdézsmálják a szekrények tartalmát. Itt kell megemlítenünk, hogy a dunaújvárosi tapasztalatokat a jelenlegi új levélszekrényeknél hasznosították. A most készülő szekrények méretét és bedobónyílását már módosították. A panaszok megszüntetésére érdekében többet kellene tenniük a helyi társadalmi szervezeteknek és iskoláknak. Mód van arra, hogy a társadalmi szervezetek tagjai, KISZ-isták, úttörők összefogásával leleple-ződjenek a dézsmálók. Indokolt esetben lehetőség van a rendőrségi közbeavatkozásra is.

Nem megfelelő a levélszekrények alsó lyuksora sem. Ezek a lyukak elég nagyok ahhoz, hogy rajtuk keresztül könnyen kivehessék a névkártyákat. Az óvatosabb lakók már átlátszó plexi- vagy sűrűbben lyukasztott lemezzel védekeznek. Ezeket az észrevételeket is figyelembe veszik a most készülő levélszekrényeknél. Több lakó szavátette, hogy vasárnap reggel igen kényelmetlen a napilapokért a lépcsőházba lebotorkálni. Ezért a hírlapkézbesítők vasár- és ünnepnapon felviszik az emeleti lakásokba a lapot, s egyúttal a díjakat is beszedik.

Az országban már több helyen elterjedt az új kézbesítési rendszer és a dunaújvárosiak — ahol első ízben vezették be az új módszert — továbbra is vállallják az úttörő munkát.

FORRAI JÁNOS

Tudósítások a postás dolgozók életéről, megyéinkből

Tollal — lencsével Baracskától Adonyig

Elhanyagolt falusi házikó falán tábla hirdeti, hogy itt posta működik. Kicsiny az ablak mögötti rész, de még kisebb az ügyfelek váróhelyisége. Annak rendje, módja szerint bemutatkozunk, s megismerjük Bagó Lajost, a hivatalvezetőt és feleségét. Rajtuk kívül még két kézbe-sít, s a létszám már be is tel.

Közéleti emberek

— Ugye milyen elhanyagoltak vagyunk? Nem tart sokáig. Tavasszal kezdik építeni az új postát. A tanács 70 ezer forinttal járul a 300 ezer forintos költséghez — dicsekszik a hivatalvezető, joggal. Bagó Lajos Baracskán közéleti személyiség. No, nemcsak mint postahivatal-vezető. A Hazafias Népront helyi szervezőjének elnöke. Felesége a Vöröskereszt titkára. Bagó szaktárs tagja a szakmaközi bizottságnak, a népi ellenőrző bizottságnak és Baracska köz-ség színjászó körének (!). Legutóbb Gárdonyi „Lámpás” című színművét mutatták be,

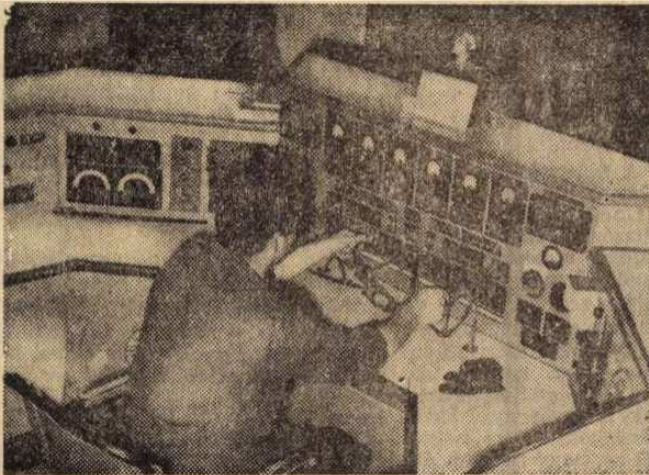
relnének az agárdiakkal. De azért mégis elgondolkodtat, hogy az alig négy hónapja átadott új postahivatalban miért annyi a panasz a kivitelezésre. Vajon hogyan történhetett Agárdon a műszaki átvétel? Talán meg tudjuk.

A Székesfehérvár 1. postahivatal a nagyok közé számítható. Létszáma: 126 fő. Ebből csupán 13 a férfi. Jung Ferenc hivatalvezetőtől tudjuk, hogy három éve folyamatosan teljesítik az „élüzem” cím elnyeréséhez szükséges feltételeket. Elégedett a szocialista brigádmozgalommal is. Öt vaskos, nagyméretű fényképalbumból átalakított brigádnaplót cipelnek az asztalra. Minden elismerésünk azoké, akik e naplókat szerkesztik — mert szerkesztik.

Forma — tartalom

— Jó néhányszor voltunk Dunaújvárosban tapasztalat-csere céljából, mert hogy az ottani szocialista brigádok naplóiról többször olvastunk mint jó példáról. Könnyű ne-

— Ugye élünk itt, mint egy kis család. Előfordul néha, hogy csörög az edény. De ha össze kell fogni... — A nyáron 30 550 forint értékű társadalmi munkát végeztek, par-kosították az udvart. Megérkezik Huber István, az állomás üzemvezetője is.

Üszekötő kapocs a világgal

Négy éve van itt. A legszebb élménye iránt érdeklődünk. — A legszebb? Egy éve történt. Névadó ünnepség volt nálunk. Az állomás csaknem minden dolgozója ott volt. Egy kislánynak az Ágnes nevet adtuk. Az én kislányom volt.

A rádióállomás egyébként az egész világgal kapcsolatot tart. A Meteorológiai Európai Munkaközösség közleményeit is továbbítja. „Minden felelősség nélkül...” — hangoztatja tréfásan Huber István. Érthető, hiszen a meteorológusok világszerte céltáblái a humoristáknak, karikaturistáknak.

A bojkottált Pici

— Egy évvel ezelőtt megvadt a Pici... — kezdődik az anekdota, amelyet a szababattyáni postahivatalban hallottunk. A Pici éppen akkor vadult meg, amikor hátán Kalmár István külterületi kézbesítő ült. Egy tüskés kerítés állította meg röptében. A karcolások nyomait ma is viseli. Dühös volt a lóra, s agyonütéssel fenyegette. Nem tette. Csak éppen bojkottálta egy darabig. Állítólag Pici emiatt lelki válságban szenvedett. Azóta még akkor sem hajlandó vágatni, ha gazdája noszogatja...

— Mit mondhatnék? Kettlen vagyunk a hivatalban, s három kézbesítőnk van. Az egyik körzetben egy év alatt huszonötöt cserélődött a kézbesítő. Közel a város. Elégedtek vagyunk a munkakörülményekkel. Nemrégiben festettek, átalakítottak egyet-mást a hivatalban. Csak a takarítás... Az bizony gond. A 70 forintos takarítási átalány kevés. Mit tehetünk? Magunk végezzük el ezt a feladatot, s nagytakarításkor fogadjunk takarítónőt — kapjuk a választ távirati stílusban Budai Katalintól, a szababattyáni hivatal vezetőjétől, s röviddel később már ott ülünk Cece község hivatalában. Várakozunk...

Hét falu bizalmija

Postázás van. Ilyenkor nincs idő a társalgásra. A vonat 16.02 órakor érkezik. Márkus Erzsébet egyesített felvevő is segít Szászi Paula hivatalvezetőnek, aki egyébként már két éve szeretne nyugdíjba menni, de kénytelen várni, amíg el nem készül az új posta. 1937 óta saját házában működik az általa vezetett postahivatal, s nem is rossz-szul. Hiszen ötös minősítésűek. Zsákba kerül az utolsó levél is. „No, most már ráérek beszélgetni!” — áll rendelkezésünkre Szászi Paula.

— Hogy rossz a világítás? Sajnos, az átalány kicsi — mentegetőzik kérdésünkre. Arra már nem tud mit válaszol-

ni, hogy ez a fény munkavédelmiileg is erősen kifogásolható. Csupán a 40-es villanykörtét százakra kell kicserélni — de minél előbb.

— Hét falu szakszervezeti bizalmija vagyok — tudjuk meg Márkus Erzsébtől. Sorolja a falvakat: Alap, Alsószent-

hér hatú idősebb asszony — Markovics Katalin hivatalvezető — fogad bennünket vagy huszadmagaival.

Postás — félévszázada

— Eppen jókor jöttek. Brigádértekezletünk van. Most beszéljük meg az ez évi feladatokat. Jó dolog ez a brigádmozgalom. Elsősorban azért, mert az emberek egymást segítik. No, foglaljanak helyet, mi meg, ha nem haragszanak, tovább vitatjuk a dolgunkat. — Az invitálást elfogadjuk, és hallgatjuk mi is a beszámolót. A szavak nem előre elkészítettek, hanem spontán és bölcsen hangzanak. Több mint fél évszázada — pontosabban 52 éve — postás Markovics Katalin. Ma 72 éves, és még az apró betűvel szedett rendeleteket is szemüveg nélkül olvassa fel a nála sokkal fiatalabbnak. A munkafegyelméről beszél. Egyik-másik brigádatot figyelmezteti, hogy nem lehet csak úgy besurranni a munkahelyre reggelként, meg úgy kisurranni hazafelé. — Legalább köszönjétek be úgy, hogy „jó reggelt!” vagy „jó estét, Kató néni!” Meg aztán ott van a kis gyakorló, az Ica (Sziva Ilona). Július óta dolgozik nálunk, s a távbeszélő kezelésén kívül még semmit sem tanult meg.

— Nono! Azért legyünk csak türelmek a fiatalok iránt, mert végül még irthagy bennünket! — szól közbe Csavaj-

„Telefonálva is lehet szervezni...”

utazni az e környéken lakó emberek” — állapítja meg a bizalmi, okkal.

Panasz a panaszosra

— Nagyon elhanyagoltak a munkakörülményeink, az emberek igyekeznek mielőbb más hivatalhoz kerülni. Mint a járási szakszervezeti bizottság elnöke, nem tudok semmit a szakszervezeti munkáról. December 6-án voltunk taggyűlésen, s a mai napig sem kaptuk meg az útiköltséget — sorolja a panaszkot Bognár János, az enyingi hivatal vezetője, mint valami panasznapon. A munkakörülmények és a fluktuáció nem független egymástól, hanem nagyon is hatnak egymásra. Senki nem szeret piszkos, levegőtlen, elhanyagolt munkahelyen dolgozni. Igaz, hogy 1966 első felében a helyi ktsz már elvállalta a hivatal kifestését, de vajon tudnak-e erről a dolgozók? Kettőt kérdeztünk meg, egyik sem tudott semmit, de örömmel fogadták a hírt — tőlünk. Bognár János egy járási szakszervezeti bizottság elnöke. S nem tud semmit a szakszervezeti feladatokról. Vajon amikor elvállalta ezt a megbízást azoktól, akik bizalmat szavaztak neki, nem gondolt arra a jó közmondásra, hogy „ha a hegy nem megy a Mohamed-hez, akkor fordítva”? Egy szóval igen rossz benyomásokkal vettünk búcsút Enyingtől.

Hát így élnek az adonyiak, így telt el egy nagyon kellemes esték.

BÉRCES GYÖRGY

„Legalább köszönjétek be...”

Fotók: Sándor György,

A postai kezelés-gépesítésről

Felkerestük Rózsás Ferencet, a szakszervezet Fejér megyei bizottságának titkárát, s érdeklődtünk, hogy a megyebizottság miként foglalkozik a postai munkát meggyorsító és megkönnyítő kisgépesítéssel.

— November 17-én megyebizottsági ülésünkön mint legfontosabb téma szerepelt a kezelés-gépesítés. Az ülésen részt vett Nagy Béláné, a Budapesti Postaigazgatóság vezetője is. Az értékelés során kedvező képet alkothattunk a megye területén folyó gépesítésről. Az első lépéseket 1964-ben tettük meg, amikor is a többi között Székesfehérvár 1. Postahivatalnál kísérletként bevezettük a távbeszélő-zámadás azóta már bevált gépesítését. Ma már Bicske, Dunaújváros 1., Mór, Pusztaszabolcs, Sárbogárd 1., Székesfehérvár 1. és 2. postahivatalban a pénzfelvétel naplózása, a leszámolás és részben az említett távbeszélő-zámadás gépekkel történik. Tizenhat darab különféle elektromos meghajtású összeadó, illetve ugrókocsis gépet, 26 darab értékcikk-árusító automatát kaptak a megye hivatalai. Dunaújvárosban nagyteljesítményű naplózógép segítségével készíti a hírlapcsoporthat a hírlapcsoporthat. Ez a gép sok műveletre alkalmas. Székesfehérvár 2. postahivatal „Secap” típusú bélyegzőgépet kapott, amelynek óránkénti kapacitása 12 ezer bélyegzés.

— Ezen az ülésen vitattuk meg a termelési tanácsok tapasztalatait is. Megállapítottuk, hogy hivatalaink, üzemeink az MT—SZOT 1001. határozata értelmében általában a negyedév első hónapjában tartják meg a termelési tanácskozásokat, kivéve az első negyedévet, amikor a tervek és mérlegbeszámolók későbbi elkészülése miatt csak februárban kerül sor a tanácskozásokra. Előzőleg a műszaki forgalmi konferenciák is lezajlanak. Mindezek ellenére megállapítottuk: a termelési tanácskozások előkészítésében jobban eszűtt kell működniük a szakszervezeti szerveknek és a gazdasági vezetőknek. Nem foglalkoznak rendszeresen a szocialista munkaversennyel sem. A gazdasági vezetők hibájáról róttuk fel, hogy a tanácskozásokon elhangzott javaslatok, bírálatok sorsáról, eredményéről, a tett intézkedésekről nem értesítik a dolgozókat. Az igazgatóság vezetője és jövőben még határozottabban lép fel az ellen, akik nem veszik figyelembe a dolgozók javaslatait és részvételeit.

Bagó Lajos, a nyughatatlan közéleti ember

négyszer Baracskán, egyszer Székesfehérvárott, majd a szomszéd faluban. A rendező: Bagó Lajosné. Van két gyermekük, Gizella negyedikes gimnazista, s mindennap ötkor kel, mert Pestre jár tanulni. Öccse, ifj. Bagó Lajos most járja a harmadik általánost.

— Kis hivatal vagyunk, nagy gondnal. Két kézbesítőnk, Antal Illésné és Juhász Jánosné szinte családtagnak számít. Van úgy, hogy nem győzik, ilyenkor férjemmel nyakunkba vesszük a fűszert, segítünk — mondja többek között a feleség, aki itt, a hivatalban beosztott. Tréfásan teszi hozzá: — De ha azon a kis ajtón átmegyünk, az már az én birodalmam. Ott én tartom a gyeplőt! — El is hiszszük.

A falu problémái sem különbösznek a Vöröskereszt titkárnak. Hozzá is eljutott a panasz, hogy a rendelésben megfelelő szék híján nem tudják a fogászati rendelőt biztosítani. A napokban érkezett meg a Vöröskereszt országos központjából a fogászati szék.

Egy új hivatal hibái

Egyre épül és szépül a nép-szerűsödő velencei üdülőhely „fővárosa”, Agárd. Szeptemberben modern vonalú, reprezentatív postahivalt adtak át a forgalomnak. Szűcs Imréné hivatalvezető-helyettes csak igazolást után hajlandó beljebb invitálni. Bévül fojtogató füstgáz. Mentegőznek, hogy most gyűjtöttak be a cserépkályhába. Panaszkodnak:

— El van ez az egész hivatal puskázva. Huzatos, nem lehet befűteni, nyáron pedig az üvegfalak mögött kibírhatalan a hőség. A felvevőt nem is üzemeltetjük, ezért a főpénztár helyiségébe költöztünk. — Szinte diktálja a hibákat Szűcs Imréné. Nem értjük. Tudjuk, sok helyen jóval mostohábbak ma még a körülmények, és szívesen cse-

Minden felelősség nélkül

Irány a székesfehérvári rádióállomás. Eltérve a lehetetlen. Messziről mutatja a célt a rádiótorony vasváza. A bejáratnál szigorú az igazoltatás. Pár perc, és nyitják a kaput. Velünk van Rózsás Ferenc, a Postások Szakszervezete Fejér megyei bizottságának titkára. Ó kalauzol. Megismerjük Horváth Ferencet, az szb-titkárt (a szakszervezet VII. kongresszusán kapta meg a „Szakszervezeti Munkáért” kitüntetés ezüst fokozatát).

Előrehaladás – lassú ütemben

„Sajnos, nem dolgozhatunk úgy, ahogyan szeretnénk. A különböző munkákat sokszor nem az ésszerűség és a gazdaságosság figyelembevételével szervezzük, hanem aszerint, hogy melyikhez biztosították az elemi feltételeket...”

Több mint egy éve magyarázták így „bizonyítványukat”, lemaradásuk okát a Posta Központi Kábelüzem vezetői, amiről „Akadályverseny, gyenge erőnlét...” című írásunkban akkoriban beszámoltunk olvasóinknak. 1965 első felét ismét lemaradással zárták, a termelési tervet csupán 89 százalékkal teljesítették. Felkerestük újból az üzemet. Koczina Gyula igazgatótól, Dedek Lajos főmérnöktől, Csentericz Imre tervosztályvezetőtől és Ludwig László termelési osztályvezetőtől kértünk tájékoztatást: hogyan sikerült teljesíteniük az elmúlt évi tervfeladatot?

Javult a helyzet

Informátoraink elmondották, hogy az előző időszakhoz képest, sokat javult a helyzet. Erről tanúskodik, hogy az anyagmentes termelési tervet 100,8 százalékkal teljesítette a

kábelüzem. Mindez a belső és külső szervezési intézkedéseknek, valamint a munkások intenzívebb tevékenységének köszönhető. A termelési eredmények között említendő, hogy a 100 forint munkabérré eső anyagmentes termelési érték 4 százalékkal haladta meg a tervezettét.

— Mindezt nehéz körülmények között érték el — mondja Koczina Gyula igazgató. — Az árvíz és a belvíz okozta termelési kiesés értéke körülbelül 3 és fél millió forintot tett ki, amit az év hátralevő részében kellett pótolni.

A továbbiakban a Csentericz Imre által készített kimutatást vizsgáljuk át közösen. A számokból kitűnik, hogy az anyagmentes teljesítményi tervet 98,3 százalékos munkásleltárral teljesítették.

A „kötöttség” nem ösztönöz

— A létszámbővítés, a termelési eredmények növekedését miként honoriálták?

— A megtakarított bér alap egy részét visszakaptuk, és elosztottuk a dolgozók között — válaszol Csentericz Imre.

A bejelentésen azután vita kerekedik. Szóba kerül, hogy

az ipari üzemek, gyáregységek összehasonlíthatatlanul nagyobb önállósággal rendelkeznek, mint a Postavezérgazgatóság felügyelete alatt tevékenykedő kábelüzem. Az ipari üzemek ugyanis saját maguk rendelkeznek a megtakarított bér alap bizonyos hányadával, s tetszésük szerint használhatják fel premizálásra vagy egyéb bérfejlesztésre.

— A posta sajátos helyzete következtében nálunk jóval kötöttebb a gazdálkodás — kapcsolódik a beszélgetésbe Ludwig László termelési osztályvezető. — A bérallappal negyedévenként számoltatnak el bennünket, s az egyik negyedév megtakarítását még az utána következőre sem vihetjük át, használhatjuk fel...

A Minisztertanács rendelkezése az idén lehetőséget biztosít arra, hogy a megtakarított létszám után járó bér 75 százalékát megkaphassák az üzemek. A szakszervezet állásfoglalása szerint nelyes dolog, ha az egyes központok, igazgatóságok külön-külön megállapodást kötnek az egyes gyáregységekkel, sőt ezen belül a gyáregységek az egyes részlegekkel, műhelyekkel. A cél az, hogy ne csak általában, de konkrétan is tegyék érdekeltté az embereket a létszámmegtakarításban, a termelési eredményesség növelésében. A rendelkezés a posta bármelyik munkaterületén alkalmazható.

Úgy tűnik, hogy ezzel a lehetőséggel eddig nem eléggé számoltak. Pedig a „szükség” az idén ezt egyenesen megköveteli. Kínálkozik a lehetőség, hogy éljenek a létszámmegtakarítás, a termelési eredményesség adta törvényes bérfejlesztési lehetőségekkel.

— Részünkről megvan erre a hajlandóság. Úgy véljük, még jobbabb lennének eredményeink, ha az egyes részlegek, munkacsoportok érdekeltebbé tudnánk tenni a különböző céljuttalakkal — mondja Koczina Gyula igazgató. — A téma — bár a gondolat nem új — a postánál még nem kristályosodott ki. Várható, hogy mi is alkalmazhatjuk a Minisztertanács határozatát, a Szakszervezetek Országos Tanácsa irányelveinek megfelelően.

Az új esztendő kilátásai

— Hogyan kezdik az új esztendőt?

— Forintban meghatározott tervvel már rendelkezünk. Am konkrétan még csak az első negyedévi feladatokat ismerjük — válaszolnak a beszélgető partnereink.

Legutóbbi látogatásunkkor arról volt szó, hogy a Postavezérgazgatóság utasításainak megfelelően az idei tervben csakis olyan munkákat szabad szerepeltetni, amelyeknek a feltételei biztosítva vannak. Az utasítás előírta, hogy 1965. augusztus 31-ig el kell juttatni a Posta Központi Kábelüzemhez a műszaki terveket, hogy azokat figyelembe véve készíthessék el az éves termelési tervjavaslatot. A vezérgazgatói jóváhagyásnak 1965. október 25-én kellett volna megtörténnie.

— Mi valósult meg az elképzelésből?

— Az első negyedévi tervünket jóváhagyta a vezérgazgatóság. Éves tervfeladatunknak csak egy részét ismerjük részleteiben. Az utolsó határidő 1966. január 10. volt, ám a kijelöléseket még nem kaptuk meg — tájékoztat Ludwig László.

— Mindez hátráltatja a felkészülést — mondja Dedek Lajos főmérnök. — Nem tudunk előre számolni, elsősorban gépi vonatkozásban, mivel a gépigényeket ismeretlenül nem tudjuk megtervezni...

A Posta Központi Kábelüzem vezetői, munkásai elismerésre méltó munkát végeztek az elmúlt esztendőben. A természet viszontagságaival dacolva, az anyagellátás zökkenőit leküzdve, sikeresen vették az elmúlt évi „akadályokat”. Előrehaladásuk mértékét azonban saját maguk is kissé lassúnak minősítik.

MACSÁRI KÁROLY

Két évvel ezelőtt született meg a Műszaki Klub. Megalakulásakor elsősorban a postás újtókra és a szakszervezet elnökeire, de az érdeklődők köré a választott témától függetlenül hamarosan bővült.

Az első évben a témák alkalomszerűek voltak, s a pillanatnyi érdeklődést tükröző változatosságot mutattak. Foglalkoztak filozófiai témával (például Boldogabb tette-e a technika az emberiséget?), de ismertették az akkor megnyitott Erzsébet-híd építésének technikáját is.

A nagy érdeklődés nemcsak a helyes kezdeményezést igazolta, de a formai megoldást is. A résztvevők szinte valamennyien kérdezték és hozzászóltak. Egy-egy összejövetel a tervezettnél sokkal hosszabb ideig tartott.

Az eredmények arra kötelezték bennünket, hogy a klub munkáját tereszerűbbé tegyük és a témákat a szakmai igények figyelembevételével nagy körültekintéssel állítsuk össze.

Ez évben már első alkalommal olyan fontos kérdés szerepelt a Műszaki Klub napirendjén, mint a posta átszervezésének eddigi tapasztalatai. A vitaindító előadást Nemes Sándor vezérgazgatóhelyettes tartotta. A felszólalók — legtöbbször az átszervezésben részt vett érdekeltek — vezető és dolgozó — őszintén és felelősségteljesen mondták el tapasztalataikat, gondjaikat, problémáikat.

Rendkívül izgalmas vitát váltott ki például a postaszállítás jelenéről és jövőjéről foglalkozó összejövetel. Vitaindítóként Piroksa István, a Posta-vezérgazgatóság szállítási ügyosztályának vezetője posztai, Varga László, a MÁV Vezérgazgatóság képviselője pedig vasúti szempontból beszélt a vasúti technikai fejlődésének a postaszállításra gyakorolt hatásáról. Ezén az összejövetelen

MŰSZAKI IRODALOM

CARTIAU:

Frekvenci moduláció

A frekvenci moduláció szerepe a modern híradástechnikai berendezésekben egyre nagyobb jelentőségű. E témáról magyar nyelven, mérnök olvasók számára írt könyv eddig még nem jelent meg. Ezt a hiányt pótolja Cartiau professzor műveinek magyar nyelvű kiadása. A könyv lényegében két részre bontható: egy elméleti és egy áramkörökkel, illetve a rendszer felhasználásával foglalkozó részre. A rendszerelméleti rész három fejezetet tartalmaz. Az első a frekvenci modulált jel spektrumát ismerteti különböző moduláló jelalakok esetében, a második a lineáris hálózatokon keresztül haladó frekvenci modulált jel torzulását vizsgálja. A harmadik fejezet a frekvenci modulációs rendszerekben előforduló különféle zajok és zavarok hatásával foglalkozik. Külön említést érdemel, hogy az elméleti rész igen jó összefoglalást nyújt a frekvenci modulációs rendszerelméleti kérdésekről. A további fejezetek elsősorban áramköri kérdésekkel foglalkoznak. A frekvenci modulált adóberendezéseket a IV. fejezet ismerteti. Különösen kiemelkedik a modulátor-áramkörök méretezését részletesen ismertető szakasz. Az V. fejezet a vevőkészülékeket tárgyalja, míg a következő két fejezet az automatikus frekvenciaszabályozással és frekvenci modulációs méréssekkel foglalkozik. Az utolsó fejezet a frekvenci moduláció alkalmazási területeit ismerteti. (Műszaki Könyvtár. Ára: 96,— Ft.)

nemcsak postai, hanem vasúti szakemberek is nagy számmal vettek részt, sőt több vidéki igazgatóság dolgozója is érdemesnek tartotta a megjelenést.

A vita akörül folyt, hogy a közönség érdeke a menetidők csökkentését kívánja, viszont a postakezelés hosszabb tartózkodási időt igényel. Szó volt arról, hogy a MÁV új irányítását vonatokkal úgy megalkalmazták, ezekre viszont mozgópótkocsit nem lehet kapcsolni. Elhangzott, hogy a vasút az éjszakai órákat közlekedő távolsági vonatok meg kívánja szüntetni, viszont a postaszállításra az éjjel közlekedő meneteket alkalmasak.

Az ellentétes érdekek ellenére az egész megbeszélés olyan légkörben folyt és azt tanúsította, hogy a két együttműködő intézmény szakemberei mélyrehatóan ismerik a kölcsönös problémákat és keresik a megoldásokat. A megbeszélés keretében javaslatok is elhangzottak.

Ugyancsak aktuális és fontos kérdéssről indított vitát Horváth Lajos és Solti József elvtárs, a vezérgazgatóság két ügyosztályvezetője. Az előadás címe: „A korszerű fenntartási módszerek a vezetékes és vezetékes nélküli szolgálatban.”

DR. KÁLDOR JÁNOS

Laser-sugarak a távközlésben

Az elmúlt hónapokban mind nagyobb érdeklődést váltanak ki tudományos körökben és a gyakorlati felhasználásban egyaránt a laser-sugarak. E sugarak szinte az élet minden területén felhasználhatók, az űrutatásban, a fényképészetben és az iparban egyaránt.

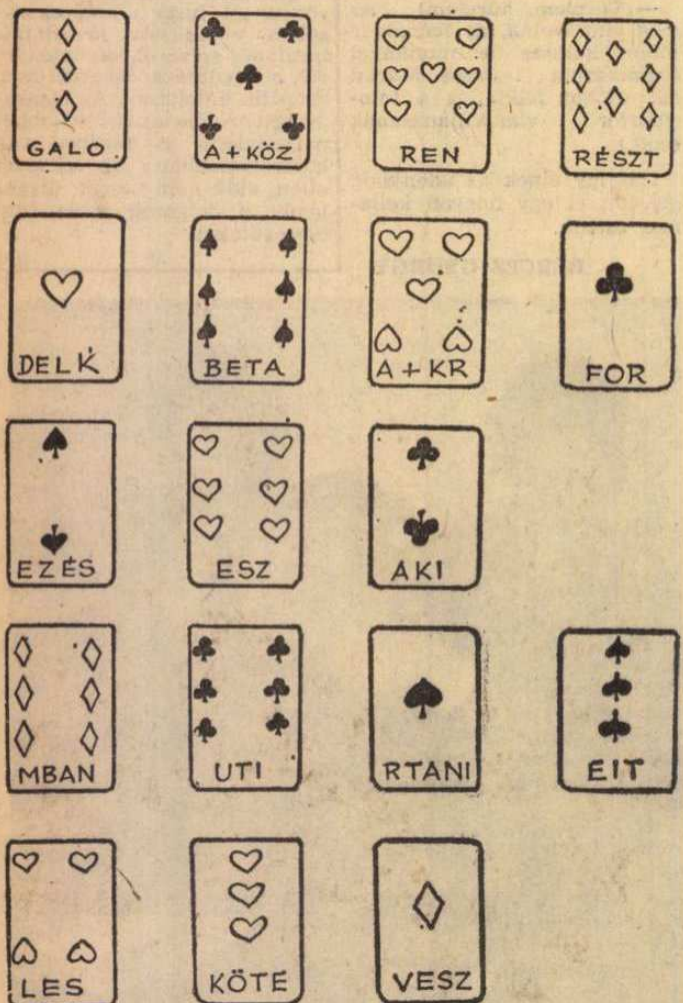
Az utóbbi időben a szovjet tudósok kísérleteket folytattak e sugarak felhasználásával a távközlésben. A kutatások eredményeként nemsokára a moszkvai távbeszélő hálózatot laser-sugarakkal kívánják helyettesíteni. Az első ilyen „laser-hálózat” egyelőre kísérletként működik a Lenin-hegyi egyetem és Moszkva szíve, a Zubovszkaja tér között. A kísérletek bebizonyították, hogy e sugarakat kiválóan fel lehet használni telefonbeszélgetésekre, a számítások szerint a telefonbeszélgetések tízezreit teszi lehetővé, s amellet tucatnyi tv-adás átvitelére is alkalmas.

A laser-sugár, bár a légköri viszonyok hatásának is ki van téve, mégis tökéletesen működik ködben és esőben is, ami nagy jelentőségű, hiszen a mostani kábelösszeköttetéssel a távbeszélés igen gyakran van kitéve az időjárás szeszélyeinek, s világszerte a vonalszakadások, beázások és más műszaki hibák is gyakoriak. Ilyen esetek kizártak a laser-sugarak beiktatásával. A szovjetunióbeli kísérletek már olyan stádiumban vannak, hogy a laser-telefon kiterjesztik az egész szovjet fővárosra, s a későbbiekben felhasználják majd a nagy távolsági távbeszélő összeköttetések lebonyolítására is.

SERFŐZŐ LÁSZLÓ

KÖZLEKEDÉSI BRIDZS-REJTVÉNY

Olvassa össze a kártyákon levő szövegtörödékeket — színre színt téve — a bridszkártyák értékének sorrendjében, s a megjelölt máris rendelkezésére áll. (—kiskun)

Megfejtés: Aki a közúti forgalomban részt vesz, köteles a KRESZ rendelkezéseit betartani.

Kedves Asszonytársaim!
Először is köszönöm a „születésem” alkalmából küldött üdvözléseket, jókívánságokat és tancsokat kérvő leveleket. Ezek arról tanúsítanak, hogy örülnek az új rovatnak, mely azért jött létre, hogy segítsen a postás nők problémáinak megoldásában. Több levélre postán válaszolunk. A Debreceni Postaigazgatóság területéről érkezett egy Sz. I.-né aláírású levele — amelyre ezúton válaszolok.

Sz. I.-né írja: „Kétségbe vagyok esve, házasságom válságba került. Férjem, akivel nyolc éven át a legnagyobb együttértséggel éltem, az utóbbi hónapokban teljesen megváltozott. Ingerült, sokszor gorbomba is. Hibáztat, hogy elhanyagolom otthon magam, csak a gyerekekkel törődöm. (Ötéves kislány van.) Szememre veti, hogy nincs értelem, mindegyikbe beleköt, vitákat provokál, amelyeknek vége rendszerint a veszekedés. Egyre nehezebben békülünk ki. Szeretném a férjemet, ő is állítja, hogy szeret. Mindketten nagyon szeretjük a gyereket. Azt gondolom, van valakije, aki látja ellenem. Talán a munkahelyem. Férjem jól dolgozó ember, s én is megállok a helyem. Ha hazamegyek, a sok munkától nem érek rá cico-mázni magam. Férjem csak

keveset segít. Mikor esti gimnáziumba járt, semmit sem segített. Hogyan lehetne megmenteni házasságomat?”

Úgy érzem, házasságom még megmenthető. Ez azonban csakis Önön és férjén múlik. Nem olyan alapvető a baj, hogy egy helyrehozhatatlanul válságba került házasságra mutathatna.

Legelső teendő: nyugodt körülmények között, négy szem-közt beszélgetés helyében tisztázní kell a helyzetet. Női

POSTA'S PANNI

LEVELE

ösztönnel válassza ki erre a lélektanilag alkalmas pillanatot. Mondja meg: fél, hogy házasságuk zátonyra fut, s szeretné rendezni a felmerült problémákat.

Jogos bírálatát az otthoni elhanyagolt öltözködését illetően fogadja el, igyekezzen változtatni ezen. Legyen igazi nő, aki a férjét mindennap meghódítja. Megalázza a férjére nézve, ha felesége kizárólag akkor csinosítja ki magát, ha elmegy valahová, mivel otthon csak a férje látja... Régi mondás, de örökérvényű: „A férjet nem meghódítani, hanem megtartani nehéz.” Mindennap kell harcolni a nőiesség jegyével. Ez azonban nem olyan egyszerű, mert ha a férje nem segít a ház körül teendő elvégzésében a sok tennivaló felmentését minden időről vesztett férjének kell megértenie. Meg kell beszélnie vele, hogy változtasson ő is magatartásán.

Ma a dolgozó nő egyenrangú társa férjének a munkahelyen és a családban egyaránt. Ma már a házastársak egymással szembeni igénye egyértelmű, mint régen. Megértjük férjüket, hogy szeretné, ha leértékelné. Jó, ha a házastársak egyforma szellemi szinten állnak.

Férjének viszont olyan légtér kell otthon teremtenie, a teendőkből annyit kellene magára vállalnia, hogy Önnek a tanulásra is maradjon ideje.

Ha férje kifogásol valamit, ne gondoljon mindjárt arra, hogy „van valakije”. Mértéktelen, mennyiben van igaz. Ha úgy érzi, hogy jogos az észrevétele, igyekezzék változtatni, viszont próbálja meg őt is egy kicsit formálni a családi közösség számára. A családi élet legértékesebb összetartó ereje a gyermek. Csak a boldog házasság talán nyílik fel lelkileg egészségesen. A család felbomlásánál szinte minden esetben lelki sebet kap a gyermek, ami sokszor egész életére kihat. Az ő érdekében is el kell követnie mindent, hogy visszaálljon a régi családi élet egyetértésére, mert a családi élet meglehetősen soha semmi sem pótolhatja, sem a házasság, sem a gyermek számára.

E beszélgetés minél előbb történjen meg. A viták, veszekedések eltávolítják a házastársakat egymástól, s olyan messzire kerülnek, hogy nem találják meg az egymáshoz visszavezető utat. Mindjobban elhomályosul a házassághoz elengedhetetlenül szükséges szeretet, míg végül teljesen eltűnik a vitákkal felkelített indulatok sűrűjében. Szeretettel nélkül a házasság társadalmi börtön.

Érdekel további sorsa, várom levelet.

Szeretettel köszöntöm Asszonytársaimat:

Postás Panni

● A nagyváros közlekedési nehézségeinek érdekes következménye: egyre több a postai megrendeléssel lebonyolított vásárlás. Angliában az ilyen módon eladott áruk értéke 15 év alatt a tizenkétszeresére növekedett.

● Olasz kimutatás szerint az 52 millió lakosú Olaszországban hatmillió telefonkészülék működik.

● A szovjet postaügyi minisztérium az idei év elején hét béliyegből álló sorozatot bocsát ki, az orosz posta 300 éves történetének emlékére.

● Két éven belül üzembe helyezték az indiai hengeres rádiotelefont, amelynek hatósugara ötször akkora lesz,

Közgyűlési tudósítások

Budapesti Postás SE

Majdhogynem szűknek bizonyult a Budapesti Postás Művelődési Ház kamaraterme, amelyet zsúfolásig megtöltött a sportegyesület tagja. A közgyűlésen külföldi vendégek is voltak, a Kassai Vasutasok Sport Szövetsége küldöttei, akikkel a budapestiek sportbaráti kapcsolatokat tartanak. A kassaiak gyönyörű, félméternyi nagyságú kristályvázát hozták ajándékba barátságuk jeléül. Volt is lelkes tapsban, köszönetben részük.

Zsáros István ismertette a Postás SE-elnökség beszámolóját, beszélt a közel két esztendő munkásságáról, eredményeiről. A legutóbbi vezetőség-választó közgyűlés 1963-ban volt. Akkoriban mindössze 926 volt a taglétszám. Ma 17 szakosztály 1088 taggal működik. A tömegsport szakosztályban pedig közel 1600-an vesznek részt. A beszámoló figyelmeztetett arra is, hogy az agitációs és propaganda munka még nem érte el a kellő színvonalat.

Szó volt a szakosztályok irányító munkájáról. Megállapította, hogy a határozatokat általában végrehajtották. A szakosztály-vezetőségek nagy része jól segítette a sportmozgalmat, különösen az atlétikai, jégkorong, labdarúgó, sakk, a férfi és női asztalitenisz, a kerékpár és a női kézilabda szakosztályok esetében. Am-e segítes elmaradt a férfi kézilabda, teke, röplabda és úszó-vízilabda szakosztályoknál.

A beszámoló megállapította: az MSZMP Politikai Bizottságának 1962. januári határozata nyomán javultak az anyagi,

A Szegei Postás SK-nál

A Postás Dolgozó legutóbbi számában olvastuk a felhívást, hogy adjunk számot sportegyesületeink életének eseményeiről. A Szegei Postás Sportkör tevékenységében fontos eseménynek számít a legutóbb lezajlott vezetőség-választó közgyűlés, amelyen a 70 megválasztott küldöttnél kívül a postaigazgatóság párt- és KISZ-szervezete, az MTS országos küldötte és megyei elnöke, valamint a városi tanács elnöke is képviseltette magát.

A sportkör elnöksége nevében Kovács Károly, a sportkör elnöke adott számot az elért eredményekről és a felmerülő hiányosságokról. A beszámoló elismeréssel szólt a vívó- és kosárlabda-szakosztály munkájáról, s megállapította, hogy a Szegei Postás Sportkör, hagyományaihoz híven, gondolt az utánpótlás nevelésére.

A beszámoló vita követte. Hajnal László a labdarúgók pályahiányát, én az üzemi tornaszakosztály megszervezésének nehézségeit tettem szóvá. Felszólalt még Nagy Albert, a postaigazgatóság párttitkára, Ladányi István, az MTS országos küldötte, Szűcs Márton, az MTS megyei elnöke, valamint a veterán Postás sportolók nevében Székely Béla.

Végül a küldöttek megválasztották a Szegei Postás SK vezetőségét.

Vaskuti György, Szegei I. p. h.

szervezési és személyi feltételek a sportmozgalomban, s e határozat alapján vált egységes tömegszervezetté a testnevelési és sportmozgalom.

Hallottunk az eredményekről, arról, hogy az egyesületnek két évvel ezelőtt még 35 válogatott sportolója volt, jelenleg 41. Megemlézték Makray Katalint, a tokiói olimpia ezüstérmesét, Havas Istvánt, a Luganói Kupa 50 kilométeres győztesét, Gilicze Andrást, a kajak kettes 1965. évi ifjúsági Európa-bajnokát, Benkő Lajos, a Bokányi Dezső háromnapos kerékpárverseny egyéni győztesét és a csapatgyőztes kerékpáros gárdát, valamint a labdarúgókat, akik negyven pont előnnyel és 67:21 gólaránnyal lettek elsőek a Budapest I. osztályban és bekerültek az NB III-ba.

A közgyűlésen tizenketten szótalt hozzá a beszámolóhoz. Többek között az ifjúság neveléséről beszéltek, kiemel-

ve az összmunkát a szülők, az egyesület, az edzők, valamint az iskolák között. Panaszként hangzott el a létesítmények szűk volta. Több pálya, nagyobb létesítmény kellene, hiszen a sporttelep tözsomszágában a közelmúltban új lakótelep létesült, ami újabb fiatalok bekapcsolódását jelenti a Postás Sportegyesület tevékenységébe.

Megválasztották a Budapesti Postás SE vezetőségét, amelybe ismert sportolók és vezetők kerültek. Az elnökség tagjai lettek: Balatoni István, Budai László, Hegedűs István, Hetényi Tibor, dr. Jankovich Lajos, Konecz Sándor, Kunert Ferenc, Sczigel József, Szabó Lajos, Szabó László, Vámosi Sándor, Zoltán Imre és Zsáros István. A számvizsgáló bizottság tagjai: Balogh István, Deák József, Hegedűs Pál, Horváth József és dr. Walter György.

L. Gy.

KERESZTREJTVÉNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72
73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84
85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96
97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108
109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120
121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132
133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144
145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156
157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168
169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180
181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192
193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204
205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216
217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228
229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240
241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252
253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264
265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276
277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288
289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300

Vízszintes: 1. 75 évvel ezelőtt született Ilja Ehrenburg, neves szovjet író. Híres regénye. 12. Bátorkodás. 13. Becézett leány. 14. Azonos betűk. 16. Török katonai méltóság. 18. Paripája. 20. Személyes névmás. 22. Gyógyít. 24. Ne ezt. 26. Tasszította. 48. Tetéz. 50. Egyszerű gép. 52. Idegen leány. 54. ...vár, romániai város. 55. Dunántúli folyó. 57. Olasz zenei műszo (teljes zenekar). 59. Részben rebb. 60. Testrés. 62. Káparó. 64. SEU. 65.a szavam. 67. Nyurga kamasz. 69. Azonos betűk. 70. Védés. 72. Vasúti dolgozó — könyvelő. 74. Indíték. 76. Észak-afrikai város. 78. Tinódi Sebestyén.

Függőleges: 2. Mutatószó. 3. Tolszgjő személyneve. 4. Veres csatornák. 5. Figyelek. 6. Mardarak. 7. DM. 8. IAL. 9. Vegyi elem. 10. Szólitás. 11. Énekhang. 15. Ehrenburg-mű. 17. Ilyen jegy is van. 19. A mondat része, névelővel. 21. Ilyen csapás is van. 23. Leccsüng. 25. Visszajövő. 27. Darált. 29. Ehrenburg-mű. 31. Még egy Ehrenburg-mű. 33. Ait-lati lakások. 35. Drágakő mértékegysége. 38. Földtörténeti kovadarok. 40. Latin any. 43. Kortyoltok. 45. Azonos a vízsz. 54-gyel. 47. Határozószó. 49. Sérülések. 51. Német város. 53. Foggyasztottam. 56. Vágószerszám. 58. Firkák. 61. Paripán. 63. Ehrenburg-mű. 66.virradóra, ma hajnalban. 68. Sziget. 71. Haszon. 73. STS. 75. Kérdőnévmás. 77. NJ.

Beküldendő: Vízszintes 1, függőleges 15, 29, 31, 63.

Beküldési határidő: 1966. február 10.

A lapunk decemberi számában megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése: Lángos csillag állt felettünk, gyalog jöttünk, mert siettünk. József Attila.

Könyvjutalmat nyertek: Szántó Márta, Török Endréné (Budapest), Bana Gyula (Debrecen), Paulicsék László (Nagykanizsa) és Vilmos Judit (Csenger).

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztő: a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Bárcs György
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András utca 13.
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat, Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-819
Felelős kiadó: Gábor Márton
A Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója
Terjeszti a Postások Szakszervezete
Szikra Lapnyomda, Budapest

Postások a téli Balatonnál

Tihany a balatonfüredi mólóról kis szigetnek látszik. A földnyelv após része elmosódik és eltűnik a kelő nap ezüst fényében, úgy mint túl a somogyi part a látóhatár vonalában. A barátságos Postás Üdülő az 1-es postahivatal felső két emeletét foglalja el.

Kovács Karola postaellenőr a gondnok. A vékony, fiatal nő arca határozottságot árul el. Szereti az embereket, az üdülőt. A gondnokságot hivatali munkáján felül vállalta és mindkettőt dicséretes szorgalommal látja el.

Mivel az üdülő tulajdonképpen kicsi, 21 férőhelyes, a közelben levő „Béke” SZOT-üdülőhöz tartoznak. Odajárnak étkezni és ott a kultúrfeletős. Kedves, agilis fiatal nő ő is.

— Mivel kevesen vagyunk — mondja Karola — a bizalmas, összetartó családias hangulat jobban kialakul. A múltkor egy tizenháromtagú társaság úgy összetartott, hogy amikor egyikük orvoshoz ment, tizenketten kísérték, pedig az ország különböző tájairól kerültek össze és sosem látták egymást előzőtt.

— Vannak, akik sirva búcsúznak — szól közbe Ilonka néni, Csöklő Imréné, az üdülő dolgozója, a gondnok fő támasza. — S azt mondják, csak még egy hétig maradhatnak.

Hogy egy kis történelmi múltra is visszatérjünk, a rómaiak nyomát egy fűrdőépület alapjai őrzik. 1093-ban Fyred néven ismeretes. Savanyúvíz forrásaival különböző hazai és külföldi leírások már 1632-ben foglalkoznak. A forrás mellett, 1748-ban már fűrdőház és vendéglő áll és vizét 1772-ben elemezték először.

Téli időben jut idő a Jókai-múzeum alapos megtekintésére is. Nyáron, amikor hosszú sor áll a kapu előtt, önkéntlenül csak keresztülfutja a látogató. Pedig itt üveg alatt őrzött könyvek, okiratok tanúsítják Fűred irodalmi szerepéről. Itt írta Jókai az „Aranyember”-t és 1848 emlékeit. Vastagbetűs plakát hirdeti, hogy mit kívánt a magyar nemzet: legyen béke, szabadság és egyetértés. s egy barátságos hangú közlés hívja fel az emberek figyelmét: Pest város közönsége nevében alulírottak szerencsések hivatalosan értesíteni a magyar nemzetet, hogy ami más országokban polgár-vérbe került — a reformot — Budapest 24 óra alatt békés és törvényes úton kivívta a tömeges egyetértést.

S egy az új emlékek közül: Rabindranath Tagore, a nagy hindu költő Fűreden gyűjtött meg súlyos szívbetegsége. Ennek emlékére egy fát ültetett, előtte áll a költő bronz mellszobra, amelyet India kormánya ajándékozott nekünk. Az azóta sudra fa és egy márványba vésett aranybetűs verssor tolmácsolja a költő hozzánk is intézett üdvözlését: „Ha nem vagyok többé a földön, ó, fám, — susogtasd tavasszal megújuló leveleid — az erre vándorlók felett: — a költő szeretett, míg élt! 1924 nov. 8.”

A postakocsi korában hiába repült szét szerte az országban a Balaton és Balatonfüred gyógyító vizének híre: az utazás költséges és farsztó volt. A mi nemzedékünk, öreget, fiatalot gyors- és személyvonat hozza. S már senki sincs kirekesztve a gyógyulásból, üdülésből.

Balla Béla szakközvetítő, a 70-es postáról, így beszél: — Régen nem voltak felvilágosultak az emberek. En már 28 évet töltöttem a postánál, és jómagam is csak 1950-ben voltam először üdülőn. Itt most vagyok először. A koszt és az ellátás kifogástalan, csak ne kellene elmenni érte...

Az egyik fotelban ősz hajú, szelíd arcú nő, Busai Etelka nyugdíjas vezető főellenőr, Jászapátiól.

— Faluról jöttem. Jó érzés, hogy két hétig nem kell semmiről sem gondoskodnom.

— Bizonyára jól ismeri Fűredet. — Nem nagyon, de szép. Most üdülök először — mosolyog. — Igen, 40 évet töltöttem a postánál és sosem voltam még sehol. A háború után már jöhettem volna, de a családi körülmények megakadályozták.

Falvai Ferenc műszerész és felesége Debrecenből jött. Bizonyos, hogy sosem felejtik el ezt a téli üdülést — nászutasok. Egy másik nászutas-pár is volt az üdülőben. Együtt mentek kirándulni, moziba és, ha úgy tetszett, táncolni az Astoria Grill-be, reggelig. Ők voltak az üdülő kevéncsei és a „nagyapa”: Németh József nyugdíjas, Szombathelyről.

Este a társalgóban mindenki együtt van. A kandalló kellemes meleget áraszt. Tv-t néznek, olvasnak, kártyáznak, sakkoznak és megbeszélik az aznap történt eseményeket.

— 100, 200... — Micsoda szerencséd van! — hangzik a biliárdasztal mellett. Hármán ügyeskednek a dákvál. Körülöttük figyel a társaság, ki lesz a győztes.

Még egy körkérdés: ki hogy érzi magát? — Örök élményem lesz a téli üdülés.

— Nagy tisztaság van, le a kalappal.

— Amikor idejöttünk, tél volt, két napra rá tavasz, ma ősz. Néhány nap alatt három évszaktól élvezhetünk...

— Szép tiszta napsütés volt, a víz kéken csillogott. Ha festmény lenne, giccsnek mondanák. Nem bírtuk megállni, hogy hangosan ne szóljunk: jaj, de gyönyörű! S erre a sétány leveleit sóprógetó asszonyok is felfigyeltek. Seprőjük nyelére támaszkodva bölögtettek: bizony szép. Télen, nyáron. Mindig. A sort Ilonka néni zárja be, szinte kitarja a karját, úgy mondja: — Írja meg, hogy jöjjenek. Minél többen.

SARKADY MÁRIA

„Ne hátráljon meg...!”

Egy cigány tanító küszködése ezekben — köztük a postás dolgozóiban is — felébresztette a legszebb emberi érzést, a segíteni akarást. A hihetetlenül nehéz sorsból felemelkedett cigány tanítót, Czuczú Tibort az Ország-Világ „Egy ember szepet álmodott” című cikkéből ismerték meg az emberek, akik rögtön segítségére siettek a tanulni és tanítani vágyóknak. A Posta Központi Járműtelep csaknem kétezer dolgozója, az üzem kommunista munkásainak kezdeménye-

zésére, társadalmi ösztönzésére, társadalmi nevezhető gyors anyagi támogatást ígért. Nem sokkal később át is adták a dolgozó küldeményét Jászárokszálláson az általános iskolában rögtönzött kis házi üléseken. „Nem alamizsnaként hoztuk — mondotta Dragonya Károly, a Posta Központi Járműtelep párttitkára —, de igaz segítő szándékkal. Mi, munkások cserébe csak azt kérjük, hogy ne hátráljon meg. Tanuljon és nevelje igaz emberekké a gyerekeket.

A szerencse nem csoda!

Őn is meggyőződhet:

**VEGYEN SZERENCSE-SORSJEGYET
— SZERENCSEJE LESZ!**

Nagy értékű nyeremények.

Húzás a jövő hónapban

POSTÁS DOLGOZÓ

Bíráltunk

— INTÉZKEDTEK

A Postás Dolgozó decemberi számában „Könnyít-senek a nehéz munkán” címmel bíráltuk a Posta Központi Kábelüzem építési üzemének vezetőit a munkavédelmi hibák miatt. Koczina Gyula igazgató válaszolt a bírálatra.

„... Egyetérték a vidéki munkahelyek munkavédelmi szemléjének rendszerezésével. Intézkedtem, hogy 1966. január 1-től az üzemvezetők, társadalmi munkavédelmi felelősök és a biztonsági megbízottak minden vidéki munkahelyen negyedévenként tartsanak kötelező munkavédelmi szemlé, s a szemléjegyző-könyv egy példányát megküldjék üzemünk illetékes előadójának...”

„... A baleseti jegyző-könyvek felvételénél tapasztalt szabálytalanságok 1965 novemberében még fennállottak, ezért az érdekeltek ellen fegyelmi eljárást indítottam. Intézkedtem, hogy az 1965. novemberében történt baleseteket felülvizsgálják, s gondoskodtam arról, hogy az érdekelteket dolgozókat ne érje károsodás. A tizenkét balesetet szenvedett dolgozó közül hétnek kártérítési eljárása folyamatban van. Egyébként a kábelüzem az 1964-65. években 63 balesetre eddig 38 013 forintot fizetett ki kártérítés címen...”

„Megállapítottam, hogy mind a függetlenített munkavédelmi előadó, mind a balesetet vizsgáló ügyintézők — néhányan objektív akadály miatt — nem végeztek kellő eréllyel munkájukat, ezért az érdekeltek ellen eljárok, s munkájukat a jövőben szigorúan ellenőrzöm... Az építési üzem biztonsági megbízottját, Parrag József szakértő utasítottam, hogy a baleseti vizsgálatokat — minden egyéb munkát mellőzve — azonnal el kell intéznie. A baleseti ügyek vizsgálatával, ellenőrzésével foglalkozó munkaköri leírását megfelelően módosítottam. Az építési üzem vezetője ellen fegyelmi eljárást indítottam a novemberi, valamint a decemberi baleseti vizsgálatok hibái miatt.”

A légkialapácsnak, valamint a motoros szivattyúnak az újságcikkekben szóva tett hiánya az említett munkahely vezetőjének nagyfokú felelőtlenségéből ered, mert ezek a munkaeszközök megfelelő mennyiségben rendelkezésre állának a raktárban, kivételükéről, s a munkahelyre történő szállításukról a munkavezetőnek kell gondoskodnia. Gvarkori eset, hogy a munkahelyek vezetői az ellenőrző közegnek munkaeszközhiánvról panaszkodnak, hogy saját mulasztásukról eltereliék a figyelmet...”

Szintén a decemberi számunkban „Vecséstől Nagy-körösig” címmel tettünk néhány észrevételt, amelyekre a Budapesti vidéki Postaigazgatóság vezetője, Nagy Béláné levélben válaszolt.

„... A monori postahivatal utasítottam, hogy tartsák rendben az udvart, salakozzák fel. Utasításomat külön ellenőrzöm. Pillis postahivatal ügyében is vizsgálatot tartottam, s megállapítottam, hogy a magánépületben működő hivatal dolgozóinak munkakörülményei nem megfelelőek. A területátrendezési terveket figyelembe véve valószínű, hogy a negyedik ötéves tervben új postaház építésére kerül sor Pillis községben. Egyébként a hivatalt a fűtési időny befűzése után kifestjük, rendbehozzuk.

MUNKAVÉDELMI SZEMLE:

Ahol törődnek az emberekkel

Ezúttal a 226 dolgozót foglalkoztató, ötös minősítésű Nyíregyháza 1. sz. postahivalt kerestük fel. Nagy Domonkos hivatalvezetőtől és helyettesétől, Halmi Lászlótól megtudjuk, hogy eddig nyolcszor kapták meg az él-üzem címet, s egy alkalommal az MT-SZOT vörös vándorzászlaját. Jelenleg tíz szocialista brigádjuk van. Azt vizsgáltuk, hogy az eredményes munka mellett hogyan gondoskodnak a megfelelő munkakörülményekről, a dolgozók egészségvédelméről.

Az elmúlt évben mindössze három kézbesítői baleset történt. Az új dolgozók balesetelhárítási oktatását a biztonsági megbízott végzi rendszeresen. A régebbi dolgozókat osztályonként az illetékes vezetők oktatják. Nagy gondot fordítanak a kerékpáros kézbesítők KRESZ-oktatására. Ebben közreműködik a helyi rendőrség is anketók tartásával és közlekedési filmek vetítésével.

A fiatalok kezélgőgyakor-nokok, motorkerékpárosok és fűtők a helyi SZTK-rendelő-intézetben az előírt időszakokban orvosi vizsgálaton vesznek részt. A kézbesítők pedig, habár nincs számukra előírva, kétvétenként jelentkeznek orvosi vizsgálatra. Így elkerüljük azt a veszélyt, hogy egy-egy elhanyagolt kezdeti megbetegedés

esetleg gyógyíthatatlanná vál-jék.

A munkavédelmi szemlé-t a hivatalvezető a szakszerve-zettel együtt az előírás sze-rint rendszeresen megtartja. A legutóbbi szemlé 18 hi-bát jegyzőkönyveztek. Szóvá-tették például, hogy a ka-zánházhoz közel eső fűtőte-szek nem zárhatók, s nem működik a salakfelvonó sem. A két hiba kijavítását a helybeli ktsz-nél rendelték meg. A többi rendellenes-séget megszüntették.

A munkavédelmi örök be-jegyzései alapján győződünk meg arról, hogy egy sor hi-ba menet közben oldódik meg. A távgépíró-termekben a fű-tőtestek nem elég meleget adtak. A munkavédelmi ör sürgette a fűtés megjavítá-sát, eredménnyel. A hírlap-csoporthal január 10-én a munkavédelmi ör észrevéte-lezte, hogy a betétkézbesi-tőknél a kályha füstcsőve rosszul rögzített, balesetve-sélyes. Még aznap intézked-tek. Pozor János kézbesítő szocialista brigádja naplójá-ban ezt olvastuk: „Az üze-mi balesetek csökkentésének érdekében vállaltuk, hogy kerékpárjaink mindig üzem-képes állapotban lesznek, a biztonsági szemlén felfedett hibákat három napon belül megszüntetjük.” A brigád e vállalkozásának is eleget tett. A kézbesítőteremben képek-kel illusztrált ábrák magya-

rázzák a kerékpározás leg-fontosabb KRESZ-szabályait. (Ez utóbbit minden hiva-talvezető megtehetné!)

Több balesetvédelmi felira-tot láttunk, de szembetűnt az is, hogy mind a táv-beszélő központban, mind a távirdában, a padlózat kitő-redezett, görcsös, balesetve-sélyes. A hivatalvezető így men-tegetőzött: „Többször kér-tem az igazgatóságot, hogy intézkedjék, eddig eredmén-ytelenül. A helybeli ktsz e javítást ugyanis nem vál-lalja el”.

Ebbe bizonyára nem nyug-szanak bele a Nyíregyháza 1. hivatalban, ahol az illeté-kesek valóban szívvel-lélek-kel törődnek a dolgozó em-berrel.

Maur Emil

HÁROMEZER ÓRA

A Posta Rádió- és Tele-vízióműszaki Igazgatóság üzemei, állomásai általában a lakóterületektől távol es-nek, viszont a dolgozók zö-me fiatal, aki szabad ide-jében sportolni szeretne. A távbeszélő mikroállomás hetven dolgozója elhatá-rozta, hogy társadalmi munkában rendezik az adó-állomás körül a terepet. A több mint 1200 órás önkén-tes feladatban szerepelt a kietlen, törmeléken udvar parkosítása és egy szokvá-nyos méretű kézilabdapá-lya készítése. A munkát novemberben ajánlották fel, 1966. április 4-1 hatá-ridőre. A sportpályára eddig 700 munkórát fordítottak. Hamarosan repülhet a lab-da... Dicséret illeti a mun-ka szervezőit: Hegedűs Ju-ditot, Kovács Imrét, Fejes Tibort és azokat, akik sza-bad idejüket áldozták erre a munkára.

Hasonló példával talál-koztunk Gerecsén is. Az ál-lomás évek óta működik ugyan, de a szükséges ivó-vízét kilométerekről szállí-tották a hegytetőre. Beru-házási összeget az igazga-tóság nem tudott adni. A fiatalok kezdeményezték itt is. Néhány hónappal e-zelőtt határozták el, hogy a vízvezetékét társadalmi munkával készítik el. Elké-szült. 1800 társadalmi mun-kaórán mintegy 150 mé-ter sziklás talajt moz-gattak meg. A szükséges csőhálózatot lefektették, s a főlvíz bekerült a gerecsi állomás készenléti önülé-té-be — mindössze 6700 forint költséggel.

Ime, öntevékenységgel is meg lehet oldani problé-mákat!

SZIGETI JÓZSEF

Bevezetés a mikrohullámok gyakorlatába

— A mikrohullámok tech-nikája még ma is viszonylag új tudomány, és az elmúlt években megjelent idevágó szakkönyvek és könyvek bősé-gének ellenére kevés a jól megalapozott tankönyv. Könyvem segítséget nyújt az érdeklődő olvasóknak, hogy az egyes alapvető elemek fejlesztéséhez szükséges ismereteit elsajátítsa, s meg-értse a kevésbé bonyolult be-rende-zések elvét. A „mikro-hullám” kifejezést az elekt-romágneses spektrum egy ré-szének meghatározására használják. A spektrumnak ez a része az optikából is-mert infravörös hullámok és azon legrövidebb rádióhul-lámok közé esik, amelyek külső rezgőkörökkel működő hagyományos triódakkal ál-líthatók össze. Pontosabban meghatározva, a mikrohullá-mú frekvencia-sáv 1 GHz-től 3000 GHz-ig terjed, aminek a 30 cm és a 0,1 mm közötti hullámhossztartomány felel meg — mondja P. F. Maré-ner, a tudós angol fizikus könyve bevezetőjében.

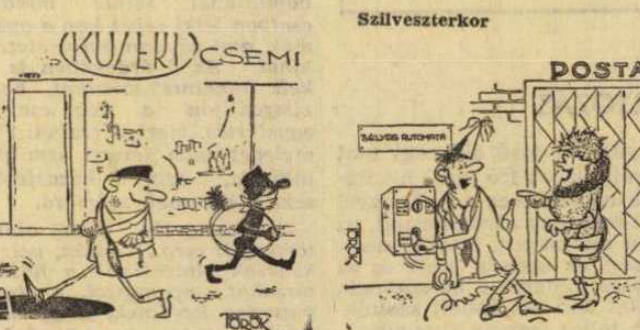
A Műszaki Könyvkiadó je-len-tette meg a könyvet, ára: 24,50 Ft.

Humor

Ahogy a rajzoló látja.

Hír: A győri posta szerelői sikeres kábeljavítást végeztek a Du-nán...

— Hagyd abba, Jenő! Rossz az a verki.

— Nem kényelmetlen?

Tetőzött a butykosforgalom

Nincs a postán pecsétviasz

— Hová, háová, vándor szak?

— Pecsétviaszot keresek, fel-adom e kis csomagot maguknál.

— Sajnos, eltört. De vala-miképpen megmentetem

— Halk!